

فهرست مطالب

- ۲..... معیار تشخیص دوست از دشمن ملت.....
- ۳..... صدور حکم بربرمنشانه برای ۱۵ تن از کارگران شرکت هپکو اراک را قویاً محکوم می‌کنیم .
- ۴..... تحسن موفق معلمین ایران، اتحاد، رمز پیروزیست
- ۶..... در جبهه نبرد طبقاتی
- ۱۱..... در حاشیه حضور گزینشی بانوان در ورزشگاه مردانه آزادی.....
- ۱۲..... سخن هفته (رسوایی عربستان و سکوت مزدبگیران وطن فروش ایرانی).....
- ۱۳..... سخنی در مورد افزایش افسردگی در ایران.....
- ۱۴..... اعدام وحشیانه زینب سکانوند را محکوم می‌کنیم.....
- ۱۵..... سخن هفته (در حاشیه اعطای جایزه صلح به «نادیا موراد» و اهداف پشت پرده).....
- ۱۶..... همبستگی بین‌المللی در اعتراض به قتل عام زندانیان سیاسی در تابستان و شهریور ۱۳۶۷.....
- ۱۷..... گشت و گذاری در فیسبوک، پاسخ به یک پرسش.....
- ۱۸..... پرسش و پاسخ در شبکه تلگرام.....

معیار تشخیص

دوست از دشمن ملت

بسیاری بر این باورند که «دشمن دشمن من، دوست من است» این حکم حتماً درست نیست، چون مرز بین دوست و دشمن مخدوش است، ناروشن است، مشخص نیست که این دشمن که با دشمن من دشمنی می‌ورزد کیست؟ و اساساً چرا با دشمن من دشمنی می‌کند؟ نیت و اهداف او چیستند؟ آیا درست است که هر دشمن دشمن را باید دوست پنداشت و او را سالم و صالح دانست و به او اعتماد کرد؟ مسلماً چنین عملی، یعنی اهمال و مسامحه در تعیین ملاک و معیار تعیین «دوست» از «دشمن»، پیامدهای ناگواری را برای مردم و کشور ما موجب خواهد شد. مردم ما باید از تجربه انقلاب بهمن ۵۷ بیاموزند که در پس هر شعار دشمن‌ستیز چه اهداف و نیاتی نهفته است؟ آیا می‌توان به شعار «همه با هم» که مبین وحدت و همبستگی است، اعتماد کرد؟ و همه با هم در یک صف علیه نظام جمهوری اسلامی ایستاد، بدون اینکه این پرسش را طرح کرد، که عناصر متشکله این «همه» کیستند و سیاست آنها منافع چه نیرو و طبقه‌ای را تأمین می‌کند؟ ثانی در این امر موجب می‌شود که دوباره نهال امید و آرزو از دل مردم زحمتکش ما از بیخ و بن برکنده و در جای آن خار یأس و اشمئزاز پرورده شود. آنچه که جاریست و نه واهی این است که بورژوازی عقب مانده ایران حکومتی را به مردم ما تحمیل کرده است که توده‌ها را به ناتوانی، گرسنگی و در یوزگی دچار ساخته است. حکومتی که به ملت ستمدیده و زجر کشیده ناکام و محروم از نان، کار و آزادی جز تازیانه و دار و تهدید پاسخ نمی‌دهد، قهرماً نمی‌تواند پایدار بماند. این حقیقت را حاکمیت در ارزیابی‌های واقع‌بینانه خود به وضوح می‌بیند و از اینرو در پی راهی است تا بتواند از فروپاشی نظام جلوگیری کند. اهتمام حاکمیت شاید بتواند زمان فروپاشی را کمی به تأخیر بیندازد، ولی هیچگاه نخواهد توانست مانع فروپاشی نظام شود. بنابر این اگر فروپاشی امریست محتمل، آنگاه باید این پرسش را طرح کرد که کدام نیروها با هم، چگونه و با چه هدفی قادرند سرنگونی نظام را سازمان دهند و آن را به سامان برسانند؟ بسیاری می‌پندارند هر آنکس به صرف اینکه شعار «مرگ بر جمهوری اسلامی» سر می‌دهد، حتماً و حکماً در ردیف دوستان و خیرخواهان ملت قرار می‌گیرد و باید دست مودت به سوی او دراز کرد و با او همساز و همیار شد. مردم ایران باید بدانند که امر سرنگونی باید با تأمین آزادی، عدالت اجتماعی و حفظ استقلال کشور همراه باشد. آن نیروهائی که دیدشان تنها متوجه سرنگونی است، بدون تردید دوست ملت ایران نیستند، دشمنانی هستند که در کسوت دوست، مدعی «دموکراسی» هستند؛ از آن نوعی که برای افغانستان، عراق، لیبی و سوریه به ارمان آوردند. امپریالیسم آمریکا، اسرائیل و متحدین منطقه‌ای آنها با صرف هزینه‌های میلیاردری از اِکِراد تجزیه‌طلب گرفته تا اقلیت‌های قومی جدائی‌طلب، سازمان مجاهدین، سلطنت‌طلبان، «حزب کمونیست کارگری» و برخی از شخصیت‌های اصلاح‌طلب و چپ‌های واداده و وامانده دیروز، که امروز رو به تکدی به سوی آمریکا، اسرائیل و

عربستان آورده‌اند، تا از این نم‌د برای خود کلاهی به‌دوزند،... تنها یک هدف را در پیش روی خود قرار داده‌اند، و آن سلب آزادی از ملتی است که بیش از یک قرن است برای آزادی، پیشرفت و عدالت اجتماعی علیه استبداد و امپریالیسم مبارزه می‌کند. و باید این را نه تنها گفت، بلکه با صدای رسا نیز اعلان کرد که این طبقه کارگر ایران است که پرچم این مبارزه را هیچگاه بر زمین نه‌نهاده است. از اینرو پرولتاریای ایران در میان اقشار وسیع ملت از اعتبار و احترام ویژه‌ای برخوردار است. پرولتاریای ایران همیشه تأکید داشته است که این نیروهای مغبون و بیگانه‌پرست هیچ وجه مشترکی با مردم رنج‌دیده ایران ندارند. مردم ما باید با هشجاری و هزم و احتیاط این نیروهای وابسته به امپریالیسم را افشاء کنند و آنها را به صفوف خود راه ندهند. این نیروها چنانچه بر مسند قدرت قرارگیرند، نه تنها مرتکب همین شنیاع و جنایات کنونی جمهوری اسلامی خواهند شد، بلکه ایران را به مستعمره بی‌چون و چرای خود تبدیل خواهند ساخت. مبارزات خودجوش و خودرو طبقه کارگر و اقشار زحمتکش جامعه ما به دلیل فقدان تشکیلات و رهبری قوی و مقتدر، در معرض تعرض و تعدی است. ادامه این وضعیت، که همه چیز در دست تصادف و اتفاق گرفتار است، نه تنها نظام و حاکمیت را متوجه خطر جدی نمی‌سازد، بلکه نیروهای وابسته به امپریالیسم و صهیونیسم نیز از این وضعیت سود می‌برند، چون نبود یک بدیل مترقی، متأسفانه راه را برای دشمنان مردم ایران گشوده است. از اینرو کمونیست‌ها و نیروهای مترقی باید در حین اینکه واقعیات دردناک و غم‌انگیز کشور را افشاء می‌کنند، عامل آگاهی‌بخش و سازمان‌دهنده در مبارزه مردم ایران باشند. لذا وظیفه عاجل آنها اینست که برای تغییر اوضاع کنونی به نفع مبارزات توده‌های مردم، به دور هم جمع شوند و برای تحقق آمال و آراء آنها چاره‌اندیشی کنند. آنها می‌بایستی به مردم ایران مناط تشخیص دوست از دشمن را به دست دهند، مرزهای تیره و مخدوش شده را به آنها نشان دهند و نتیجتاً این حقیقت را روشن بیان کنند، که نباید اجازه داد تا تحشید و اتحاد ملت با شعار «همه با هم»، که تجلی‌بخش اجماع دوست و دشمن است، تحقق پیدا کند، باید نیروهای بدخواه و دشمن مُلک و ملت را از خیرخواهان و دوستان ملت تسویه و تصفیه کرد، با دشمنان مردم مرزبندی صریح و روشن داشت، تا راه نفوذ برای نیروهای ضد مردمی مسدود بماند. باید به مردم ایران گفت؛ آن نیروئی می‌تواند در صف دوستان ملت جای گیرد، که سیاست‌اش ناقص حاکمیت ملی و استقلال کشور نباشد؛ به این حقیقت اعتقاد راسخ داشته باشد، که تعیین سرنوشت کشور تنها و تنها به دست مردم ایران، بدون دخالت کشورهای امپریالیستی میسر است؛ به تساوی حقوق همه ملل و اقوام ایرانی در چهارچوب تمامیت ارضی کشور باور داشته باشد و آنرا ضامن حفظ تمامیت ارضی بداند؛ بر همبستگی بین‌المللی مردم ایران، بخصوص با مردم کشورهای منطقه تأکید به‌ورزد و بالاخره همانطور که در فوق آمد با نیروهای تجزیه‌طلب و بیگانه‌پرست مرزبندی مشخص و روشن داشته باشد. طبقه کارگر و ملت ایران از اتحاد چنین نیروهائی بدون تردید پشتیبانی خواهند کرد، به آن اعتماد و به رهنمودهای آن نیز عمل خواهند کرد و نتیجتاً در مبارزه رو در رو دوستان را از دشمنان ملت تشخیص و تمیز خواهند داد. ●

صدور حکم بربرمنشانه برای ۱۵ تن از کارگران شرکت هیکو اراک را قویاً محکوم می‌کنیم

اعلامیه حزب کار ایران (توفان)

مطابق خبرگزاری کمپ نیوز و اعلامیه‌های منتشره از سوی سندیکاهای کارگری، نظیر «سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه»، پانزده تن از کارگران شرکت «هیکو اراک»، که در خرداد ماه سال جاری در اعتراض به معوقات مزدی و نامشخص بودن وضعیت شرکت، دست به تجمع اعتراضی زده بودند، توسط شعبه ۱۰۶ دادگاه کیفری دو اراک به ریاست قاضی اکبر رضوانی، جمعاً به ۲۴ سال و ۶ ماه حبس و ۱۱۱۰ ضربه شلاق محکوم شدند. احکام صادره، که به صورت گروهی صادر شده، به مدت ۵ سال تعلیق شده است. اسامی این افراد «مجید لطیفی»، «بهرز حسنوند»، «حمیدرضا احمدی»، «امیر هوشنگ پورفرزانگان»، «مرتضی عزیزی»، «هادی فاضلی»، «ابولفضل کریمی»، «فرید کودانی»، «مجید یحیایی»، «امیر فتح‌پور»، «یاسرقلی»، «امیر فرید افشار»، «مهدی عابدی»، «علی ملکی» و «بهرز ولاشجردی» توسط «هرانا» احراز شده است. تمامی این افراد به اتهام «اخلال در نظم عمومی، از طریق شرکت در تجمعات و تظاهرات غیرقانونی» به یک سال حبس و ۷۴ ضربه شلاق تعزیری محکوم شدند. چنین شیوه‌های ضدبشری و بی‌شرمانه‌ای، نه اولین بار است و نه آخرین آن خواهد بود. رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی، که مجری اوامر نتولیرالی صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی است، با توسل به خشن‌ترین شیوه‌های ممکن، کارگران را سرکوب می‌کند و حامی بی‌چون و چرای کلان سرمایه‌داران و رانت‌خواران ایران است. چند سال پیش بود که شعبه ۱۰۳ دادگاه عمومی (جزائی) بندر امام خمینی، چهار کارگر شریف «پتروشیمی رازی» را به شش ماه حبس و پنجاه ضربه شلاق محکوم کرده بود. اینگونه اقدامات بربرمنشانه، که بیش از سه دهه در ایران ادامه دارد، در پی شکایت مدیر عامل شرکت‌ها، در قالب اتهام به

«اخلال در نظم» و «توهین و تهدید» صادر می‌شوند. گرسنگی دادن کارگران و خانواده‌های آنها و ایجاد رعب و وحشت یکی از شیوه‌های شناخته‌شده رژیم ضدکارگری جمهوری اسلامی است، که به طور سیستماتیک اجرا می‌شوند. رژیم جمهوری اسلامی هر روز فعالین کارگری را به بند می‌کشد. گناه آنها تلاش برای ایجاد تشکل‌های مستقل کارگری، بهبود وضعیت معیشتی، اضافه دستمزد، امنیت شغلی و حقوق معوقه است. گناه آنها خمنشدن در مقابل فشار و تهدید رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی است، که مردم در کوچه و خیابان از دزدی‌های میلیاردی سران فاسد آن سخن می‌گویند. رژیم سرمایه‌داری اسلامی حاکم، که پاسخ نان و آزادی و امنیت شغلی را با شلاق می‌دهد، مذبوحانه می‌کوشد با نشان دادن مُشت آهنین، مانع گسترش اعتراضات کارگری گردد، تا به خیال خود تا ابد بر خر مراد سوار باشد و به غارت و چپاول ثروت جامعه ادامه دهد. غافل از اینکه رژیم جمهوری اسلامی، هر اندازه بیشتر سرکوب کند و به توهین و تحقیر کارگران، این ثروت‌آفرینان جامعه، به پردازد، به همان اندازه انقلاب آتی ایران خونین‌تر و قهرآمیزتر خواهد بود و رژیم ملایان سرنوشتی بهتر از سرنوشت رژیم خودفروخته و ضدکارگری پهلوی نخواهند داشت. کارگران ایران راهی جز اتحاد و تشکل و اتکاء به نیروی خویش و ایستادگی در مقابل بربریت نظام سرمایه‌داری جمهوری اسلامی ندارند.

حزب کار ایران (توفان) احکام ارتجاعی و ضدکارگری دستگاه قضایی و حبس و شلاق علیه ۱۵ تن از کارگران شرکت «هیکو اراک» را قویاً محکوم می‌کند و ایقان دارد که کارگران ایران با اتحاد و تشکل و مقاومت یکپارچه و با حمایت احزاب و سازمان‌های مترقی بین‌المللی پاسخ شایسته‌ای به اقدامات جنون‌آمیز رژیم سرمایه‌داری حاکم، که جان ملت را به لب رسانده است، خواهند داد. حزب کار ایران (توفان) تمام احزاب و سازمان‌های مارکسیستی-لنینیستی متشکل در کنفرانس بین‌المللی و همه اتحادیه‌های کارگری و تشکلات مترقی در سراسر جهان را به کارزار محکومیت و اعتراض به احکام ضد کارگری دستگاه قضایی جمهوری اسلامی و همبستگی با کارگران ایران فرا می‌خواند.

سرنگون باد رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی، به دست مردم ایران!

زنده باد سوسیالیسم، این پرچم رهانی بشریت!

دست امپریالیسم آمریکا از ایران و منطقه کوتاه باد!

حزب کار ایران (توفان) ۸ آبان ماه ۱۳۹۷

تقریباً تہی فرهنگیان بازنشسته و شاغل و بهبود وضعیت آموزش چارہای بیندیشند، وقت آن رسیدہ است کہ ما نیز اعتراض خویش را نسبت بہ این اوضاع آشفته آموزش و پرورش نشان دہیم.

این را نیز ہمگان لمس کردہ اند کہ وزارت آموزش و پرورش بہ عنوان متولی و مسئول این مجموعہ بزرگ چند میلیونی، هیچ برنامہ و ایدہای عملی جہت بہسازی و اصلاح ساختار نظام آموزشی ندارد و بہ جای توجہ بہ کیفیت آموزشی و معیشت معلمان ہر روز بیشتر از قبل بہ سمت پولی سازی آموزش و فقیرسازی معلمان گام برمی دارد.

قانون مدیریت خدمات کشوری بیش از ۱۰ سال است اجرایی گردد. رتبہ بندی ۳ سال است کہ ہر ماہ بہ ماہ بعد حوالہ دادہ می شود. صندوق ذخیرہ فرهنگیان بہ تاراج رفتہ است و از سہم ہر عضو، طبق آمار کمیٹہ تحقیق صندوق، حدود ۱۸ میلیون تومن دزدیدہ اند. نرخ تورم و حقوق فرهنگیان هیچ ہم خوانی با ہم ندارند و عملاً اکثریت معلمان زیر خط فقر ہستند و مدارس دولتی بی کیفیت گشتہ اند و با پول مردم ادارہ می شوند. سخن گفتن از مشکلات فرهنگیان و حوزہ آموزش و پرورش مثنوی ۷۰ من کاغذ است و تکرار مکررات!

نہادہای امنیتی و قوہ قضاییہ بہ جای برخورد با دزدان و فاسدان جامعہ، معلمان مطالبہ گر و عدالت خواه را تہدید، تبعید، انفصال، اخراج و زندانی می کنند.

شورای ہمہنگی تشکل های صنفی فرهنگیان ایران بہ نمایندگی از بخش عظیمی از نیروی کار بخش آموزشی (بازنشسته و شاغل)، تمام مسیرها را برای تغییر این شرایط اسفناک پیمودہ است. معلمان بارہا از روش های مختلف نظیر ملاقات با مسئولین، نامہ نگاری، صدور بیانہ، راہ اندازی کمپین و تجمعات صنفی، خواستہ های

تحصن موفق معلمین ایران،

اتحاد، رمز پیروزیست

درود بی کران بر معلمین غیور ایران. درود بی کران بر معلمین در بند. در پی صدور فراخوان شورای ہمہنگی تشکلات صنفی فرهنگیان ایران، کہ یک تشکل قانونی برآمده از ائتلاف تشکلات صنفی و مجوزدار است، جہت احقاق حقوق معلم و دانش آموز در جای جای کشورمان، فرهنگیان بہ صورت نمادین در محیط مدرسہ طی دور روز ۲۲ و ۲۳ مہرماہ، دست بہ تحصنی پیروزمندانہ زدند.

با در نظر گرفتن حال و آیندہ کشور، فراخوان بہ نکات درست و حساسی اشارہ می کند:

معلمان عزیز ایران! دانش آموزان گرامی! والدین ارجمند!

سالہاست فرهنگیان بازنشسته و شاغل بہ خاطر پائین بودن حقوق و دستمزد در رنجند و نسبت بہ کاهش بودجہ و سرانہی ناچیز مدارس و از انداختن سنگینی بار آموزش برخلاف قانون اساسی بہ دوش مردم معترضند و برای نشان دادن این درد و رنج، مدام در حال کنشگری تعاملی و اعتراضی ہستند. اما گویا گوش مسئولان گر و چشمانشان کور است و تنها بہ لقمہ های چرب و حفظ قدرت خود می اندیشند و تنها راہ منفعت طلبی خویش و عده ای اندک و البتہ شهروندانی از دیگر ملل را می فہمند و می دانند!!

حال کہ گرانی و تورم افسارگسیختہ شدہ و قدرت خرید معلمان، چون اکثریت زحمتکشان جامعہ، بسیار پایین آمدہ، آموزش ہزینہ اش گزاف گشتہ، و مجلس و دولت نتوانستہ اند برای سفرہ

با درایت و هوشیاری طی اطلاعیه‌ای می‌گوید: «این شورا، یک تشکیلات صنفی و آموزشی است و هیچ نسبتی با جریانات داخل و خارج ندارد و برای تحقق حقوق معلمان و دانش‌آموزان مصمم است». شورای هماهنگی در جای دیگری چنین قید می‌کند: «مبادا عده‌ای به بهانه‌هایی به خواهند حرکت مدنی صنفی فرهنگی ما را طوری دیگر جلوه دهند، که ما چون آینه صافیم و چون شیشه شفاف، اما چون فولاد سخت. ما ز سردی و گرمی روزگار طعم‌ها چشیده ایم و در گذر حادثه‌ها اندوخته‌ایم. اینک که به این فصل رسیده‌ایم، در منزل‌گاه‌ها نشسته‌ایم و از درگاه هر یک به شکلی رنجیده‌ایم. سخت است که این جماعت فرهنگی میهن‌دوست را به رنگ و جلای حیل‌ه و نیرنگ فریفت و هزاران بار پیش، تأکید و تکرار کرده‌ایم، ما در پی گمشده پیدای خویش می‌گردیم. آن گمشده‌مان چیزی نیست جز حقوق صنفی فرهنگیان و دانش‌آموزان، که اسیر است، به دست مسوولان». «ما را به رنگ و جلای طلا وعده داده‌اند و حتی مس را نشان‌مان نداده‌اند. نیک می‌دانیم که هرکس که سراغی ز نقره هم گرفته است، نقره داغش کرده‌اند با حرف و رُعب و وحشت و زندان».

در اولین روز تحصن معلمان، که با استقبال بی‌ظنیر و باورنکردنی روبرو گشت، معلمان زن در صف مقدم تحصن قرار گرفتند. بر خلاف دشمنان مردم، که تلاش در اختلاف‌اندازی بین ملل و اقوام مختلف ایران دارند، معلمان در سرتاسر کشور از تهران تا اهواز، از مشهد تا سنج، از رامسر تا ایرانشهر، از لرستان تا آذربایجان و در دورترین دهات ایران تحصن با شکوه برگزار شد. معلمان خواسته‌هایشان را باحمل پلاکاردها به نمایش گذاردند: «بیمه کارآمد حق معلمان بازنشسته و شاغل است»، «تشکیل یابی مستقل و آزاد حق ماست»، «معلمان زندانی را آزاد کنید»، «ما خواهان رفع تبعیض از ساختار نظام آموزشی هستیم»، «پرداخت به موقع حق‌الزحمه اضافه‌کاری و وظیفه دولت است»، «خصوصی‌سازی و پولی‌سازی آموزش را متوقف کنید»، «ما هر نوع خشونت در مدارس را محکوم می‌کنیم»، «اساسنامه صندوق ذخیره فرهنگیان را اصلاح کنید»، «انتخابات نماینده معلمان باید مجدداً برگزار شود»، «ما با هر نوع دسترسی به تبعیض و بی‌عدالتی مخالفیم»، «آموزش کیفی رایگان و عادلانه حق تمام دانش‌آموزان است»، «معلمان از فقر و فرق بیزارند»، «ما خواهان بودجه عادلانه برای آموزش و پرورش هستیم»، «حقوق و دستمزد بالای خط فقر حق معلمان بازنشسته و شاغل است». «دست غارتگران از صندوق ذخیره فرهنگیان کوتاه».

سران رژیم گمان نمی‌بردند شورای هماهنگی تشکلات معلمان بتواند یک تحصن بزرگ سراسری را با موفقیت به انجام رساند. در همان ساعات آغازین تحصن، لرزه بر اندام سران رژیم افتاد و نیروهای سرکوب را، جهت بازداشت برخی فعالین معلمان، فعال کردند. در اولین ساعات تحصن محمد رضا رمضانزاده، رئیس شورای هماهنگی تشکلات صنفی فرهنگیان و دبیر کانون صنفی معلمان خراسان شمالی، بازداشت شد. شبانه به خانه‌های معلمان حمله‌ور شده، تعدادی از معلمان شریف را بازداشت نمودند. با

خود را بیان نموده‌اند، اما حاکمیت و دولت یک گام مثبت برای حل معضلات برنداشته است

مردم شریف ایران! مسئولان بی تدبیر وطن! ما تحصن می‌کنیم؛

با شرایط موجود، معلمان توان و پای رفتن به کلاس را ندارند و البته در کلاس‌های بعضاً کپری و بی‌سقف و بدون امکانات، در ازدحام و وحشتناک دانش‌آموزان، چندان مفید هم نیستند. بنابر این دلایل گفته شده و هزاران مشکل از پیش گفته، شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران به تمام فرهنگیان کشور، در کلیه مقاطع تحصیلی، فراخوان می‌دهد که روزهای یکشنبه ۲۲ و دوشنبه ۲۳ مهر ۱۳۹۷ در دفتر مدارس تحصن نمایند و از حضور در کلاس درس خودداری نمایند. با آگاه‌سازی دانش‌آموزان، دلایل تحصن را برای آنها تبیین نمایند. ما از مدیران مدارس می‌خواهیم ضمن همراهی با متحصنین، هرگز برخورد ناشایستی با همکاران نداشته باشند. به حراست‌ها و نهادهای امنیتی نسبت به عواقب برخورد پلیسی و امنیتی هشدار می‌دهیم، ما طعم زندان را نیز چشیده‌ایم و سال‌هاست شیردلانی را در بند داریم، پس لطفاً شیوه و روش تهدیدی را کنار بگذارید. تحصن مهر، آغاز دور جدید اعتراضات ما است و اگر سریعاً تغییر مثبت و قابل توجه در فیش‌های حقوقی بازنشستگان و شاغلان و سرانه‌ی دانش‌آموزان مشاهده نگردد، اعتراض سراسری خود را در ابعاد گسترده‌تری در آبان ماه ادامه خواهیم داد. از همکاران بازنشسته گرامی درخواست می‌کنیم که در این روزها با شاخه گلی به دیدار همکاران شاغل خود در نزدیکترین مدرسه محل زندگی خویش بروند. شاغلانی که در این روز تدریس ندارند، حتماً به مدارس خود یا مدرسه‌ای نزدیک مراجعه کنند. **دغدغه‌های ما معلمان، یک زندگی شرافتمندانه برای همه و برخورداری کودکان از آموزش با کیفیت، رایگان و عادلانه است.**

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران

شورا می‌گوید: «معلمان شریف ایران! اگر به حقوق و دستمزد ناعادلانه خود اعتراض دارید، اگر منزلت، معیشت و سلامت را حق خود و خانواده خود می‌دانید، اگر خواهان پوشش بیمه‌ای کارآمد و فراگیر هستید، اگر خواهان تدریس در مدرسه‌ای امن، ایمن و استاندارد هستید، اگر به پولی‌شدن مدرسه اعتراض دارید، اگر به آموزش با کیفیت، رایگان و عادلانه اعتقاد دارید، اگر سعادت و بهروزی دانش‌آموزان و فرزندان خود را می‌خواهید، اگر مطالبات صنفی و آموزشی دارید، **متحد و یک صدا در تحصن سراسری معلمان شرکت کنید. اگر تراکم دانش‌آموزان در کلاس شما بالاست، بر دودلی و تردید و ترس غلبه کنید. طبق قانون اساسی اعتراض حق ماست و تحصن یک اعتراض مدنی و مسالمت‌آمیز است. از تهدیدهای احتمالی حراست باکی نداشته باشید. آنها، وقتی که ما متحد هستیم، چاره‌ای جز تمکین به خواسته‌های ما نخواهند داشت. قدرت ما در اتحاد ماست»**

شورای هماهنگی جهت جلوگیری از دسیسه‌های نیروها، رسانه‌ها و عناصر خودفروخته، که با دشمنان برون مرز مردم هم‌زبانی می‌کنند،

تصویری از اعتراض کارگران شهرداری شوشتر

در جبهه نبرد طبقاتی

اعتراضات و اعتصابات کارگری در مهرماه

کامیون‌داران از سی و یک شهریور ماه به پیشواز بهار اعتصابات کارگری سراسری ایران رفتند و با شروع پاییز، شبخ سرخ اعتصابات کارگری بر فراز آسمان ایران به پرواز درآمد. شبخی که هم سرمایه‌داران نتولیرال داخلی و هم امپریالیست‌ها تلاش دارند تا آن را از مسیر انقلابی خارج و به ورطه کویر سرمایه‌داری به‌کشانند، تا بهشت سرمایه‌داری موجود را برای خود حفظ، و جهنم کنونی را برای کارگران و زحمتکشان برقرار نگه دارند. ولی کارگران و مزدبگیران قصد ندارند، تا اینبار نیز «سیب سرخ» تلاش مبارزاتی آن‌ها در «دست چلاق» سرمایه‌داران داخلی و یا خارجی قرار بگیرد و با تمام قدرت و تدبیر تلاش دارند تا خود، میوه‌چین انقلاب آینده ایران باشند. در حالی که امپریالیسم آمریکا با تشکیل گروه اقدام علیه ایران و ساز و کارهای دیگر خود تلاش دارد تا از نارضایتی کارگران و زحمتکشان سوء استفاده کرده و در نبود یک رهبری متشکل و سراسری، بعد از جمهوری اسلامی بر ایران مسلط شود و بهشت از دست رفته خود در ایران را دوباره به چنگ آورد، تلاش‌های نیروهای امنیتی و اصلاح طلبان و معتدلین وابسته به جمهوری اسلامی نیز برای به دست گرفتن رهبری اعتراضات زحمتکشان و یا سرکوب آن دو صد چندان شده است.

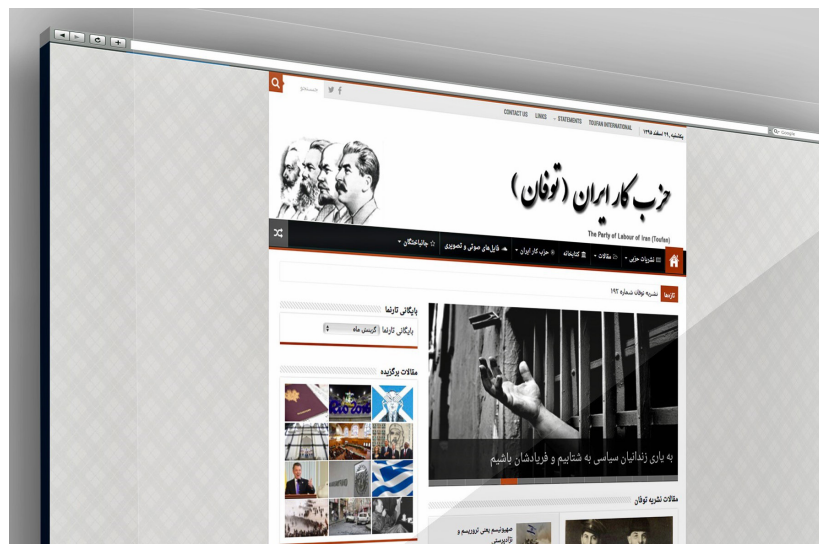
اما کارگران رزمنده و آگاه و دیگر مردم زحمتکش و زخم خورده ایران، با آگاهی و توسل به تشکلات مستقل خود در یک زمان علیه هر دو دشمن طبقاتی خود، چه داخلی و چه خارجی اتخاذ موضع میکنند و با اعتراض و اعتصاب برای به دست آوردن حقوق حقه خود می‌رزمند و مصمم و پیگیر به پیکار بی‌امان خود ادامه می‌دهند. از آنجایی که از اولین روز مهر ماه اعتصابات سراسری کارگران بخش‌های مختلف آغاز گشت، می‌توان مهر ماه را ماه بهار اعتصابات نامید.

اعتصاب و اعتراضات کامیون‌داران و رانندگان

سی و یک شهریور - چهارمین دوره اعتصاب رانندگان و کامیون‌داران از سی و یک شهریور ماه آغاز شد و در شهرهای مختلف در سراسر ایران، علی‌رغم تمامی تهدیدها و بازداشت‌ها با شدت تا پایان

بی‌حرمتی وصف‌نشدنی معلم شریف هاشم خواستار، فعال صنفی معلمان مشهد را به بیمارستان روانی مشهد منتقل کردند. جمعی از دانش‌آموزان و والدین، بسیاری از دانشجویان، کامیون‌داران و بازنشستگان نیز به حمایت از معلمان متحصن شتافتند. پس از این اتفاق نیروهای امنیتی با دراختیارگرفتن ابر گروه چالش تحصن معلمان ایران و انتشار شایعاتی مانند؛ از دسترس خارج شدن گروه تحصن و کانال شورا موجب ایجاد رعب و وحشت و از بین بردن اتحاد فرهنگیان شدند. اما تحصن همچنان با موفقیت ادامه یافت. دومین روز تحصن معلمان سراسر کشور با شکوهی دوباره آغاز شد. بر اساس اصل ۳۰ قانون اساسی در حوزه آموزش عمومی، آموزش رایگان و با کیفیت برابر برای همه کودکان و نوجوانان تا سطح متوسطه، از حقوق بی‌چون و چرای دانش‌آموز است. ولی بر اساس گزارش منتشر شده بانک جهانی، ایران در خصوصی‌سازی مدارس متوسطه بین سال‌های ۱۹۹۸ تا ۲۰۱۷ در میان کشورهای جهان رکورددار شده و در این عرصه نیز مقام اول را دارا است، مثل کودکان کارتن‌خوابان، مثل بیکاری در میان قشر جوانان‌مان، مثل عدم آزادی پوشش در میان زنان ایران و بسیاری دیگر. بیهوده نیست که در پلاکاردهای متحصنین چنین آمده است: «در اعتراض به نقض حق تحصیل رایگان برای همه: "فریاد می‌زنیم هر چه بادا باد، ... وای ازین طوفان وای ازین بیداد»». و یا این شعار «تضعیف فرهنگیان، تخریب فرهنگ است».

شورای هماهنگی تصمیم گرفته است برای احقاق حقوق قانونی معلم و دانش‌آموز اعتراضات را با شیوه‌های مختلف تداوم بخشد. اتحاد رمز پیروزیست و این آن سلاحی است، که شورا ی هماهنگی بر زمین نمی‌گذارد. درود ما بر شما آینده‌سازان شریف وطن.

www.toufan.de

از تارنمای آزمایشی حزب کار ایران (توفان) دیدن کنید

اردبیل، اهواز، شوش، زنجان، تبریز، اراک، قم، سبزوار، سربندر، ایلام، شهر کرد، زاهدان، شاپورجدید اصفهان، اردستان، نائین، زرین‌شهر و ... ادامه دارد، اداره کل راه‌دای استان همدان با فرستادن پیام به رانندگان اعتصابی آنها را تهدید می‌کند که در صورت ادامه بارزیدن کارت هوشمند آنها را تعلیق خواهد کرد. در ۲ روز اخیر حداقل ۵۰ تن از رانندگان کامیون در سطح کشور بازداشت شده‌اند. در این روز کامیون‌داران کشور هلند در حمایت از اعتصاب کامیون‌داران در ایران نمایشی اعتراضی برگزار کردند.

۷ مهر - راننده‌های اتوبوسرانی مشهد در اعتراض به کاهش دستمزد و بالا رفتن هزینه‌ها اعتصاب کرده و در مقابل سازمان اتوبوسرانی تجمع کردند.

۸ مهر - رانندگان کارخانه سیمان درود، اسکله رجایی، ساری **۹ مهر** - رانندگان فولاد مبارکه اهواز، شهریار، بندرعباس، خسرو شاه در آذربایجان شرقی، لوشان، رضوان شهر، قزوین، کازرون، غلامرضا طاهری، مدیر برنامه‌ریزی و بازاریابی فولاد مبارکه درباره تأثیر اعتصاب کامیون‌داران می‌گوید: «از اول مهر محصولات این شرکت حمل نشده و احتمال توقف خط تولید وجود دارد». تجمع رانندگان اعتصابی در شهر کازرون.

۱۰ مهر - پنج تشکل مستقل کارگری، «سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه»، «گروه اتحاد بازنشستگان»، «جمعی از فعالان صنفی معلمان ایران» و «کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری» با دادن اطلاعیه‌ای، مشترکاً برخوردهای پلیسی-امنیتی-قضایی با اعتصاب کامیون‌داران را محکوم و از اعتصاب رانندگان پشتیبانی کردند. حمایت فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل (آی تی اف)، از اعتصاب کامیون‌داران در ایران. **۱۱ تا ۱۸ مهر** - اعتصاب کامیون‌داران به‌رغم تهدید و بازداشت همچنان ادامه دارد. محسن کرمی، سرپرست دادستانی قزوین، روز ۱۶ مهر با اشاره به بازداشت ۱۷ نفر در این استان در ارتباط با اعتصاب کامیون‌داران گفت: «ما اشد مجازات را برای آنان تقاضا خواهیم کرد و اگر محاربه آنها محرز شود، احکام سنگینی، همچون اعدام، در انتظار آنها خواهد بود». حمایت اتحادیه حمل و نقل آمریکا و کانادا از اعتصاب کامیون‌داران در بیش از ۲۹۰ شهر و ۳۱ استان ایران. فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل تهدیدها از طرف مقامات قوه قضائیه ایران از جمله رئیس دادگستری قزوین مبنی بر اعدام کامیون‌داران بازداشتی را «غیرقابل تصور»، «غیرانسانی» و «غیرمنصفانه» خواند و خواستار مداخله سازمان بین‌المللی کار در این باره شد. در اطلاعیه‌ای که در وب‌سایت این فدراسیون منتشر شد، از مقامات جمهوری اسلامی خواسته شده است که خواسته‌های کامیون‌داران را بشنوند. تأکید شده است که این موضوع راه حل اقتصادی دارد، و با تهدید به اعدام قابل حل نیست. کنفدراسیون بین‌المللی اتحادیه‌های کارگری در نامه‌ای به خامنه‌ای، به نیابت از طرف خود و چهار فدراسیون جهانی کارگری و صنفی با ۲۰۰ میلیون عضو، می‌گوید که از درخواست دادستانی شهر قزوین برای صدور اشد مجازات برای ۱۷ تن از بازداشت‌شدگان در ارتباط با اعتصاب

مهر ماه ادامه داشت. آنگونه که در فراخوان شورای هماهنگ کننده رانندگان سراسر ایران آمده است، رانندگان خواستار افزایش نرخ کرایه بار، تأمین قطعات یدکی و لاستیک ارزان قیمت، کاهش سهم شرکت‌های باربری از نرخ کرایه، پرداخت سهم دولت از حق بیمه رانندگان هستند.

۱ مهر - در زرین شهر، نهبندان، مبارکه، اراک، دهگلان، سنندج، بندرعباس، اصفهان، نکا، مشهد، یزد، بستان آباد، قزوین، زنجان، سبزوار، ارومیه، بوکان، خرم آباد، بروجرد، خرمشهر، بردسیر، شیراز، کرج، کردکوی، قم، بندر خمینی، همدان، نیشابور، زاهدان، سامان، درود، شهرضا، رشت، خمینی شهر، مریانج همدان، زرین شهر، جوین، محلات، رفسنجان، نجف آباد، در گمرک رجایی، شهر بابک، کاشمر، و دیگر شهرهای ایران اعتصاب خودشان را در اعتراض به پایین بودن دستمزد و گرانی قطعات یدکی و بی‌پاسخ ماندن مطالبات‌شان در اعتصابات قبلی، رسماً آغاز کردند. همزمان نفتکش‌های پالایشگاه تبریز، نفتکش‌های شرکت نفت ساری، تبریز و رانندگان یخچال‌دار شهرستان گناباد نیز در روز اول مهرماه اعتصاب خود را آغاز کردند و به دیگر رانندگان اعتصابی پیوستند.

۲ مهر - ادامه اعتصاب کامیون‌داران در بندر خمینی، همدان، کازرون، بوشهر، تنگستان، کرمان، سمیروم و دیگر شهرهای ایران. نیروی انتظامی در اتوبان باغچه در چهل کیلومتری مشهد به منظور مقابله با اعتصاب کامیون‌داران، به اسکورت و حفاظت تانکرهای سوخت، برای تردد در جاده، اقدام کرد.

۳ مهر - اعتصاب کامیون‌داران در اعتراض به پایین بودن کرایه و افزایش قیمت لوازم یدکی در حالی ادامه دارد که وعده‌های «سر خرمی» دولت برای تحقق مطالبات کامیون‌داران اعتصابی ادامه دارد و در همان حال تهدیدهای دستگاه‌های قضایی، انتظامی و امنیتی شروع شده است. ولی کماکان در شهرهای مختلف ادامه پیدا کرد و شهرهای قزوین، سیمان صوفیان تبریز، دُرچه اصفهان، گمرک شهید رجایی، سیمان ارومیه، نیشابور، کرمانشاه، مهریز یزد، پایانه شهرکرد، اردبیل، اراک و پایانه بندر امام خمینی از جمله شهرهای اعتصابی بودند.

روز سوم مهر خبرگزاری‌های وابسته به جمهوری اسلامی به انکار اعتصاب رانندگان پرداختند، ولی توضیح ندادند که پس به چه دلیل دادستان شیراز، رانندگان اعتصابی را به محکوم شدن به «محاربه» تهدید می‌کند و عباس جعفری دادستان تهران رانندگان را تهدید به شناسایی و تعقیب و دستگیری می‌کند. رانندگان کامیون پیش از این نیز در خرداد، مرداد و شهریور امسال در اعتراض به مشکلات صنفی خود اعتصاب کرده بودند.

۴ مهر - رانندگان شرکت‌های مسافربری ایران پیما، تی بی تی، رویال سفر و همسفر در شهرهای اهواز، آبادان، خرمشهر، ماهشهر، ایذه، دزفول و سایر شهرها از صبح چهارشنبه چهارم مهر در پشتیبانی از رانندگان حمل و نقل دست از کار کشیدند.

۵ مهر - در حالی که اعتصاب و اعتراض و تجمع، کماکان در شهرهای اصفهان، نیشابور، ارومیه، دیوان‌دره، قزوین، کرمانشاه،

کامیون‌داران در روزهای اخیر «عمیقاً شوکه شده است». در این نامه از خامنه‌ای خواسته شده که اتهام‌ها علیه بازداشت‌شدگان در ارتباط با اعتصاب کامیون‌داران فوراً و بدون قید و شرط لغو و امنیت آنها تضمین شود و در عین حال، مذاکره با کامیون‌داران انجام شود. در جریان اعتصاب حدوداً دو هفته‌ای کامیون‌داران در برخی از مناطق ایران، بیش از ۲۰۰ تن بازداشت شدند.

تحصن و مبارزه سراسری و درخشان معلمان

۳۱ شهریور - شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران طی اطلاعیه‌ای خواسته‌های خود را اعلام داشت که به شرح ذیل می‌باشد:

یکم - قرارگرفتن آموزش و پرورش در اولویت سیاست‌گذاری‌ها و افزایش بودجه آن به میزان لازم.

دوم - افزایش حقوق و دستمزد معلمان متناسب با شرایط اقتصادی کشور و با پرهیز از نگرش‌های تبعیض‌آلود.

سوم - رسیدگی جدی و فوری به وضعیت اسفبار معیشت، حقوق و بیمه فرهنگیان بازنشسته، که حقوق و دستمزد آنها در عموم موارد حتی کمتر از نصف همکاران شاغل شان می‌باشد.

چهارم - ایجاد بستر قانونی و امن برای تحقق تشکل‌یابی مستقل فرهنگیان به گونه‌ای که فرهنگیان بتوانند در فضایی عاری از فشارهای امنیتی و به صورت آزادانه در قالب تشکل‌های رسمی به فعالیت بپردازند.

پنجم - توقف روند پولی‌سازی آموزش در قالب تقویت بنیان‌های لازم برای اجرای کامل اصل سی‌ام قانون اساسی.

ششم - ارتقای کیفی آموزش در جهت تربیت شهروندان موفق و توسعه پایدار و همه‌جانبه کشور.

هفتم - تأمین امنیت فعالان صنفی، آزادی معلمان دربند، لغو احکام درون سازمانی در خصوص فعالان صنفی و بازگشت به کار فعالان صنفی فرهنگی.

در پایان اعلام داشتند که در اعلامیه‌های بعدی برنامه‌های خود برای مهرماه ۹۷ را اعلام خواهد نمود.

۱ مهر - حضور جمعی از اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی، اتحاد بازنشستگان، معلمان و فعالان مدنی در منزل محمد حبیبی برای اعلام حمایت از معلمان زندانی. فراخوان شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی معلمان ایران به تحصن سراسری صنفی فرهنگیان در یکشنبه ۲۲ و دوشنبه ۲۳ مهرماه در اعتراض به گرانی و تورم و کاهش بی‌سابقه قدرت خرید فرهنگیان! در فراخوان آمده است «به حراست‌ها و نهادهای امنیتی نسبت به عواقب برخورد پلیسی و امنیتی هشدار می‌دهیم، ما طعم زندان را نیز چشیده‌ایم و سال‌هاست شیردلانی را دربند داریم، پس لطفاً شیوه و روش تهدیدی را کنار بگذارید. ... تحصن مهر آغاز دور جدید اعتراضات ماست و اگر سریعاً تغییر مثبت و قابل توجه در فیش‌های حقوقی بازنشستگان و شاغلان و سرانه‌ی دانش‌آموزان مشاهده نگردهد، اعتراض سراسری خود را در ابعاد گسترده‌تری در آبان ماه ادامه خواهیم داد. ... دغدغه‌های ما معلمان، یک زندگی شرافتمندانه برای همه و برخورداری کودکان از آموزش با کیفیت، رایگان و عادلانه است.»

شماری از معلمان شهر بجنورد در استان خراسان شمالی در اعتراض به وضعیت معیشتی خود اعتصاب و تجمع کردند. «معلمان معترض در خیابان بر روی زمین نشسته و مانع حرکت خودروها می‌شوند». فرهنگیان بجنورد در اعتراض به پایین بودن حقوق و انجام خدمت در مناطق مرزی اعتصاب کردند. اعتصاب‌کنندگان، که اساساً از زنان بودند، در خیابان نشسته و راه را مسدود کردند.

۱۷ مهر - جمعی از مربیان پیش دبستانی عشایر شهرستان ایذه روز دوشنبه در اعتراض به آنچه که استخدام‌نشدن خود بیان کردند، در مقابل ساختمان استانداری خوزستان در اهواز تجمع کردند.

۲۲ و ۲۳ مهرماه - به دعوت شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان، معلمان و فرهنگیان در اعتراض به پایمال شدن حقوق خود و دانش‌آموزان، در روزهای ۲۲ و ۲۳ مهر در کلاس‌های درس حاضر نشدند و در دفاتر مدارس تحصن کردند. شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان در بیانیه‌ای، که چندی پیش منتشر کرد، از معلمان و فرهنگیان خواسته بود که در اعتراض به پایمال شدن حقوق‌شان در روزهای ۲۲ و ۲۳ مهر در کلاس‌های درس حاضر نه‌شوند و در دفتر مدرسه تحصن کنند. در بخشی از بیانیه «شورای هماهنگی» آمده است: «نهادهای امنیتی و قوه قضاییه به جای برخورد با دزدان و فاسدان جامعه، معلمان مطالبه‌گر و عدالت‌خواه را تهدید، تبعید، انفصال، اخراج و زندانی کرده‌اند». آغاز هم‌زمان اعتصاب معلمان در شهرهای میوان، تهران، اصفهان، همدان، کازرون، شیراز، سقز، پاوه، کرمانشاه، مشهد، تبریز، میوان، ساری، جواهرود، تربت حیدریه، یاسوج، خمینی شهر، روانسر، سر درود، جلفا، بوشهر، بجنورد، ثلاث باباخانی، قزوین، میوان، اندیمشک، زنجان، میوان، خرم‌آباد، کرچ، دیواندره، بانه، رفسنجان، سنندج، ساری، لنگرود، الیکودرز، گنوند، کامیاران، یزد، تهران، صوفیان، قم، قزوین و دیگر شهرهای ایران.

اعتصاب سراسری معلمان مورد حمایت دانش‌آموزان و دانشجویان در شهرهای مختلف قرار گرفت.

روز یکشنبه در اولین روز تحصن سراسری معلمان، محمدرضا رمضان‌زاده، رییس شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان و دبیر کانون صنفی معلمان خراسان شمالی، بازداشت شد. همچنین عبدالرضا قنبری معلم، شاعر، مترجم و منتقد ادبی ظهر روز شنبه ۲۱ مهرماه بازداشت شده بود.

۲۲ مهر - اعلام حمایت سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه از اعتصاب عمومی و سراسری معلمان.

۲۳ مهر - همبستگی دانشجویان دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه علامه طباطبایی با تحصن سراسری معلمان و عدم حضورشان در کلاس و تجمع مقابل دانشکده.

۲۴ مهر - تجمع روز ۲۴ مهر دانشجویان دانشگاه هنر تهران در همبستگی با اعتصاب سراسری معلمان در ۲۲ و ۲۳ مهرماه و در اعتراض به زندانی کردن معلمان و دانشجویان.

هفت تپه

۲۵ مهر - اعتراض چند ساعته کارگران کارخانه و تجهیزات مکانیک

در اعتراض به برآورده نشدن مطالباتشان در خیابان اصلی روبروی بیمارستان واقع در خیابان شهید بهشتی تجمع کردند.

راه آهن

۷ مهر - کارگران خطوط ابنیه فنی راه آهن، دور جدید اعتصاب و تجمعات اعتراضی خود را از هفتم مهر ماه آغاز کردند. به گفته این کارگران، از صبح روز (شنبه، هفتم مهر ماه) کارگران خطوط ریلی شاهرود و چند خط ریلی دیگر اعتصاب کرده و با برپایی یک تجمع اعتراضی در محل کار خود، به عدم پرداخت مطالبات مزدی شان اعتراض کردند. کارگران شرکت پیمانکار پایانه خط یک قطار شهری تبریز در رابطه با دستمزدهای معوقه خود اعتصاب کردند. کارگران خط آهن حوزه سرخس در اعتراض به تعویق چندماهه حقوق شان و عدم پرداخت حق بیمه اعتصاب و تجمع کردند.

گروه ملی اهواز

۱۰ مهر - کارگران گروه ملی فولاد اهواز روز سه شنبه دهم مهرماه در اعتراض به عدم پرداخت دستمزدهای چند ماهه اعتصاب کرده و از ساعات اولیه صبح در داخل شرکت دست به راهپیمایی اعتراضی زدند.

۱۴ مهر - کارگران گروه ملی فولاد اهواز طی صدور اطلاعیه‌ای به شرح وضعیت کارگران پرداخته و در آخر چنین هشدار می‌دهند که: «مسئولین مربوطه بانک ملی و مدیران شرکت، در هر پست و مقام! به گوش و به هوش باشید، وضعیت سخت و مشکلات فراوان مالی پرسنل شریف را جدی بگیرید و به شما هشدار می‌دهیم در کمترین زمان ممکن نسبت به برطرف نمودن آن جامه عمل به پوشانید».

شهرک صنعتی البرز قزوین

۱ مهر - اعتصاب و تجمع کارگران «تولی پرس» و «بسته‌بندی البرز» در محوطه و مقابل کارخانه در شهرک صنعتی البرز قزوین از یکم مهر وارد دومین روز خود شد. کارگران در اعتراض به افزایش تعطیلی‌های مکرر این دو شرکت مشترک، به تأخیرافتادن موعد پرداخت مطالبات مزدی و یک ماهه بودن زمان اعتبار قراردادهای کار از روز شنبه (۳۱ شهریور ماه) دست از کار کشیده و در محوطه کارخانه دست به تجمع زدند. مدیریت مشترک این دو واحد تولیدی از روز شنبه (۲۷ مرداد) تمامی کارگران را به مرخصی اجباری فرستاده و تا پایان شهریور ماه در سه نوبت آن را تمدید کرده است. این دو کارخانه از ۲۷ مرداد ۹۷ به بهانه «مشکل در تهیه مواد اولیه» تعطیل شد. پس از آن کارخانه‌ها، که در ۱۴ مهر ۱۳۹۷ بازگشایی شده بودند، دوباره در ۲۸ مهر، تعطیلی دوباره آن‌ها اعلام شد و کارگران را با غول بیکاری و بی پولی و تورم تنها گذاشتند. کارگران شرکت تولی پرس قزوین برای چندمین بار است که در اعتراض به عدم پرداخت حقوق دست به تجمع اعتراضی می‌زنند. حدود ۷۰۰ پرسنل در کارخانه تولی پرس شهر صنعتی قزوین مشغول به کار هستند؛ اما از مرداد ماه به دلیل مشکلاتی که در زمینه تهیه مواد اولیه تولید داشته، موقتاً تعطیل اعلام شده و کارگران آن اجازه ورود به محل کارشان را ندارند.

و دیگر ادارات نیشکر هفت تپه در حمایت از همکاران خود در «قسمت کارخانه خوراک دام».

شرکت واحد

۴ مهر - تجمع اعتراضی تعدادی از رانندگان شرکت واحد عضو پروژه مسکن سپیدار دووسه مقابل تعاونی مسکن در اعتراض به عدم تحویل خانه‌هایشان بعد از ۵ سال انتظار.

۹ مهر - سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه به دلیل کاهش شدید ارزش ریال و افزایش قیمت بعضاً چند برابری مایحتاج زندگی که موجب کاهش قدرت خرید کارگران شده است. و بیش از پیش کارگران در زیر خط فقر قرار گرفته‌اند. با جمع‌آوری بیش از هزار امضاء از رانندگان و کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی، از رئیس شورای شهر تهران و شهردار تهران درخواست کرد، با بازنگری در طرح طبقه‌بندی مشاغل، دستمزد کارگران فوراً افزایش یابد. سندیکای کارگران شرکت واحد پس از جمع‌آوری بیش از هزار امضا از رانندگان و کارگران برای افزایش فوری دستمزد، آن را توسط اعضای سندیکا در دبیرخانه شورای شهر و همچنین شهرداری تهران ثبت کرد.

۷ مهر - کارگران پیمانی فضای سبز منطقه هشت شهرداری اهواز، که دست‌کم سه ماه مزد معوقه از کارفرمای خود طلب‌کارند، صبح روز (شنبه، ۷ مهر) اعتصاب کرده و مقابل ساختمان مرکزی شهرداری اهواز تجمع کردند. همچنین جمعی از کارگران فضای سبز شهرداری مناطق ۳ و ۴ اهواز نیز در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق معوقه خود مقابل استانداری خوزستان تجمع کردند و دست به اعتراض زدند و کارگران فضای شهرداری منطقه یک نیز مقابل شورای شهر اهواز تجمع کردند. کارگران شهرداری آبادان نیز در اعتراض به عدم پرداخت ۴ ماه دستمزدشان اعتصاب کرده و در ساختمان شهرداری را قفل و مقابل این ساختمان تجمع کردند.

نهم مهر - کارگران خدمات شهری شهرداری رامشیر در خوزستان در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق شان دست از کار کشیدند و دست به اعتصاب زدند.

۱۵ مهر - کارگران خدمات شهری شهرداری شادگان در اعتراض به پرداخت نشدن چندماه حقوق و مزایای خود روز یکشنبه ۱۵ مهرماه ۹۷ درب ورودی شهرداری را مسدود کردند.

۲۵ مهر - کارگران شهرداری شوشتر در اعتراض به پرداخت نشدن شش ماه حقوق برای سومین روز متوالی تجمع کردند.

بیمارستانها

۸ و ۷ مهر - پرسنل بیمارستان خمینی کرج در اعتراض به عدم پرداخت ۱۱ ماه حقوق دست از کار کشیدند و «تجمع اعتراضی برگزار کردند. آنها شعار می‌دادند: «دو ساله که دویدیم، فقط دروغ شنیدیم».

۹ مهر - در پی برآورده نشدن مطالبات کارکنان بیمارستان امام خمینی کرج، که شامل یازده ماه معوقه مزدی و وضعیت بلا تکلیف بیمارستان است، از صبح روز نهم مهر ماه، بالغ بر ۲۵۰ نفر از کارکنان این بیمارستان دور تازه‌ای از تجمعات خود را آغاز کرده و

بازنشستگان

۲۲ مهر - گروه اتحاد بازنشستگان به مناسبت روز همبستگی و اعتراض سراسری بازنشستگان قطعنامه‌ای صادر کرد و در آن نسبت به فقر، گرانی، بیکاری فرزندان، پایین بودن سطح دستمزدها، عدم تأمین اجتماعی اعتراض و خواسته‌های خود را با فریادی رسا به شرح ذیل اعلام داشت.

یکم - اجرای قانون مدیریت خدمات کشوری مصوبه سال ۱۳۸۶ و برون رفت از خط فقر مطلق با دریافت حقوق شش میلیون تومان برای یک خانواده چهار نفره، با تأکید بر افزایش سالانه حقوق‌ها هم‌پای نرخ تورم واقعی.

دوم - درمان رایگان و بیمه‌ای کارآمد به جای بیمه تکمیلی برای شاغلان و بازنشستگان.

سوم - شفاف‌سازی وضعیت صندوق‌های بازنشستگی و برگرداندن سرمایه‌های اختلاس شده به صندوق‌ها. همچنین برای نظارت بر صندوق‌ها ضرورت دارد تا نمایندگان واقعی مزدبگیران شاغل و بازنشسته انتخاب شوند.

چهارم - ایجاد امنیت شغلی برای شاغلان از طریق لغو قراردادهای موقت و وجود استخدام رسمی.

پنجم - حق آموزش رایگان برای همه کودکان و همچنین کودکان مهاجر و لغو خصوصی‌سازی مدارس.

ششم - حق ایجاد و به رسمیت شناخته شدن هرگونه تشکل مستقل، تجمع، تحصن و اعتصاب، فارغ از شرایط امنیتی.

هفتم - آزادی بدون قید و شرط معلمان زندانی.

و در پایان اعلام داشتند چنانچه به خواسته‌های ایشان پاسخ قابل قبولی داده نشود، به اعتراضات و تجمعات خود ادامه خواهند داد.

۲۴ مهر - تجمع بازنشستگان سراسر کشور مقابل سازمان برنامه و بودجه با شعار «حقوق ما دو میلیون، خط فقر شش میلیون». بازنشستگان سراسر کشور در اعتراض به مستمری اندک و سایر مطالبات‌شان در مقابل سازمان برنامه و بودجه تجمع بزرگ اعتراضی برگزار کردند و شعار سر دادند: «فریاد فریاد، از این همه پیداد».

ادامه اعتراضات کارگری در شهرهای مختلف

۲ مهر - روز دوشنبه ۲ مهر کارگران سیمان صوفیان تبریز در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات خود دست به اعتصاب زدند.

۵ مهر - شانزده کارگر هپکو اراک به دادگاه احضار شدند. اتهام واهی این کارگران حق طلب، شرکت در تجمعات غیرقانونی و تبلیغ علیه نظام عنوان شده است.

۵ مهر - تجمع جمعی از جوانان جویای کار آبادانی مقابل فاز ۲ پالایشگاه آبادان

۱۰ مهر - کارگران احیا صنعت واگن پارس اراک در اعتراض برای پاسخ نگرفتن مطالبات‌شان، که دستمزد پرداخت نشده و عدم امنیت شغلی است، دست به اعتصاب زدند و مقابل استانداری اراک تجمع کردند.

۱۳ تا ۱۷ مهر - تجمع کارکنان تعاونی‌های سهام عدالت مقابل وزارت اقتصاد در اعتراض به معوق شدن ۴۳ ماهه مطالبات مزدی

بعد از گذشت چهار روز همچنان ادامه دارد. کارگران آبنار آبادان خواستار حقوق معوقه خود شدند

۱۶ مهر - کارگران آب و فاضلاب روستایی آبادان روز دوشنبه با تجمع مقابل ساختمان فرمانداری این شهرستان پرداخت ۱۱ ماه حقوق معوقه خود را مطالبه کردند.

۲۴ مهر - کارگران صنایع فولاد شادگان در اعتراض به عدم پرداختن ۴ ماه حقوق خود دست از کار کشیدند.

۲۵ مهر - کارکنان اداره آبفای لالی (خوزستان) به دلیل تعویق و عدم پرداخت ۷ ماه حقوق خود دست از کار کشیدند. کارگران نفت سنگین در قشم در اعتراض به ۵ ماه حقوق معوقه خود دست به اعتصاب زدند

۲۶ مهر - پرسنل شرکت عمران و نیرو به خاطر ۶ ماه حقوق عقب افتاده مقابل استانداری آذربایجان غربی تجمع اعتراضی برگزار کردند.

کشاورزان

۲ مهر - کشاورزان شرق اصفهان روز دوشنبه برای سومین روز متوالی با تجمع تراکتورهای خود در خیابانی‌های اصفهان از جمله فلکه خوراسگان خواهان رسیدگی به وضعیت حق‌آبه خود از زاینده رود شدند. کشاورزان شرق اصفهان از شنبه ۳۱ شهریور تراکتورهای خود را در مناطق مختلف اصفهان تجمع کرده‌اند.

۵ مهر - رانندگان تراکتور کوره از توابع اسلام‌آباد در اعتراض به کاهش دستمزدهای شان و وضعیت بد اقتصادی خود اعتصاب کرده در مقابل پاسگاه انتظامی کوره تجمع کردند.

۱۷ مهر - تحصن و تجمع کشاورزان ورزنه اصفهان از روز سه شنبه ۱۷ مهر ۹۷ در اعتراض به پاسخ نگرفتن در مورد مطالبات‌شان. **۲۴ تا ۲۶ مهر** - تجمع کشاورزان شرق اصفهان در حاشیه زاینده رود.

۳۰ مهر - کشاورزان ورزنه‌ای در اعتراض به پاسخ نگرفتن مطالبات شان دست به تجمع اعتراضی زدند.

در اعتصابات، تجمعات اعتراضی و راهپیمایی‌های مهرماه، مهر و نشان تشکلات مستقل کارگری و درخشندگی رشد و پیشروی مبارزات کارگری را با خود همراه داشت ولی کماکان «لزوم اتحاد و پیگیری آگاهانه» در تشکلی سراسری و همه‌گیر، که تمامی کارگران حرفه‌های مختلف را در خود جای دهد و به رهبری مبارزات به پردازد، بیش از هر زمان دیگری احساس می‌شود. وجود رهبری واحد صنفی، سیاسی و حزبی از واجب‌ترین نیازهای جنبش کارگری ایران است. چاره رنجبران وحدت و تشکیلات است!!

با فساد همه گیر در دستگاه حاکمیت باید با شمشیر تیز انقلاب مبارزه کرد

در حاشیه حضور گزینشی بانوان در ورزشگاه مردانه آزادی

تیم ملی ایران در تهیه و تدارک حضور در جام ملت‌های آسیا در تب و تاب است. در دیداری تدارکاتی مقابل بولیوی به پیروزی دو بر یک رسید؛ اما بیش از اینکه این پیروزی سر و صدا کند، حضور گزینشی زنان در استادیوم آزادی مرکز توجه بسیاری قرار گرفت. تماشاگران زن از بازیکنان فوتبال و زیر نظر فدراسیون منتخب و به ورزشگاه رفتند. از قرار چند خانم بولیویایی هم در استادیوم حضور داشتند. صدا و سیما، هنگام پخش مسابقه، نه آنها را نشان داد و نه اشاره‌ای به حضور آنان کرد. دیگر هواداران خانم فوتبال با درهای بسته و مأمورین روبرو شدند. این حضور گزینشی بانوان به میمنت و مبارکی فشار «اینفانتینو»، رئیس فدراسیون جهانی فوتبال، و اولتیماتوم وی انجام شد. یکسال پیش هم این دعوا بین ایران و فیفا بود. بند چهار اساسنامه فیفا هرگونه تبعیضی از جمله تبعیض جنسیتی را در فوتبال ممنوع دانسته و نقض این قانون تنبیه‌هایی از جمله تعلیق و یا اخراج کشور از فدراسیون جهانی را به دنبال خواهد داشت.

تاریخ زنان ایران، تاریخ پرهیجانی است. پرهیجان‌تر از هر بازی فوتبالی که تصورش را کنید. تاریخ مبارزات زنان ایران برای رفع تبعیض جنسیتی و ناعدالتی‌های اجتماعی تاریخی پرفراز و نشیب بوده است. تلاش و مبارزه برای احقاق ابتدایی‌ترین حقوق انسانی مبارزه‌ای دشوار بود، چرا که آنها می‌بایستی در دو جبهه می‌جنگیدند. از یک سو درگیر با قوانین ارتجاعی و تبعیض‌آمیز حکومتی و از سوی دیگر با عرف و عادات بومی. در این بین پویایی مقامات و مسئولین جمهوری اسلامی در تصویب قوانین ضدزن، استبداد و اختناق حاکم بر ایران عرصه مبارزات را بر آنان هر روز تنگ‌تر می‌کرد. برگه‌های تاریخ را که ورق بزنیم، می‌بینیم که هیچگاه زنان حق انتخاب بر بدن و بر نوع پوشش خود را نداشته‌اند. نه در دوران

«کشف حجاب اجباری» رضاشاه، که به تقلید از جامعه غربی صورت گرفت، حق انتخاب داشتند و نه هنگامی که «حجاب اجباری» خمینی با استناد به قوانین هزار و چهارصد سال پیش بر سر آنان کشیده شد. با تأسف باید گفت که با گذشت صد سال از مبارزات زنان زیر سایه حاکمیت نظام سرمایه‌داری جمهوری اسلامی هنوز در نقطه‌ای قرار داریم که زنان از جایگاه انسانی و حقوقی با مردان برابر نیستند. حقوق ابتدایی چون حق تحصیل در تمامی رشته‌های دانشگاهی، حق آواز خواندن و برگزاری کنسرت، که بگذریم، به حق طلاق، حق حضانت فرزندان، حق سفر و داشتن پاسپورت، حق شرکت در مسابقات ورزشی می‌رسیم که بدون تأیید و اجازه همسران یا پدران رسماً و قانوناً از زنان سلب شده است. به باور ما واژه زن‌ستیزی کاملاً براننده جمهوری اسلامی است، چرا که بانوان همچنان همان ممنوعیت‌های سال‌های نخست انقلاب را دارند، هرچند که بنابر ضرورت‌های سیاسی روز گاه بیشتر و گاه کمتر شده است.

یکی از موش و گربه بازی‌های سیاسی ج.ا.ی. با زنان، حضور آنها در ورزشگاه‌ها است. گاه زنان حق می‌یافتند برای مسابقه‌ای در ورزشگاه‌ها حضور یابند، ولی چنین بود که تا برای خرید بلیط اقدام می‌کردند، بلیط‌ها به فروش رفته بودند! گاه از طرف مسئولین اعلام می‌شد که حضور زنان در ورزشگاه‌ها ممنوع است. برای تبلیغات انتخاباتی زنان اجازه ورود به استادیوم‌ها را داشتند، ولی پس از انتخابات دوباره درها به روی آنان بسته می‌شد. علت ممنوعیت هم همواره موازین و قوانین اسلامی و شرعی بیان می‌شد. استدلال مسئولان تاکنون این بوده است که مردان نیمه برهنه در ورزشگاه فرضاً فوتبال یا بسکتبال و فضای ورزشگاه‌ها جوری است که در سکوی تماشاگران استادیوم‌ها الفاظ رکیک و واکنش‌های زننده امری عادی است که حضور زنان شایسته نیست! اگر به هر سه نکته‌ای، که دلایل مانع حضور بانوان در ورزشگاه‌ها است، بپردازیم، می‌بینیم که هیچکدام دلایل قابل قبولی، حتی با قوانین خودشان هم نیستند و می‌بینیم که این ممانعت‌ها تنها تبعیض جنسیتی است و بس.

سخن هفته

رسوایی عربستان و سکوت مزدبگیران وطن فروش ایرانی

بالاگرفتن دامنه رسوایی ناپدیدشدن جمال خاشقچی، منتقد سیاست‌های ارتجاعی و تروریستی عربستان سعودی در کنسولگری این رژیم در استانبول، موجب شده است، تا واکنش‌های جهانی به این موضوع ابعاد جدیدی به خود بگیرد. منابع رسمی خبری ترکیه مدعی قتل خاشقچی، روزنامه‌نگار منتقد آل سعود توسط مأموران سرویس امنیتی سعودی، پس از شکنجه در کنسولگری عربستان، شده‌اند.

براساس این اخبار، خاشقچی توسط ۱۵ مأموری که در روز و ساعت حضور او در کنسولگری از عربستان به استانبول آمده بودند، به قتل رسیده است و قاتلان نیز به کشور خود بازگشته‌اند. خاشقچی در مقالاتی که در روزنامه واشنگتن پست می‌نوشت، از تجاوز و جنگ عربستان در یمن، بحران اقتصادی با کانادا و دستگیری مدافعان حقوق زنان در عربستان انتقاد می‌کرده است. به گزارش شبکه تلویزیونی فرانس ۲۴، گرچه کشورهای غربی به خاطر قراردادهای چند میلیارد دلاری خود با عربستان سعودی، تاکنون تلاش کرده‌اند درباره موضوع ناپدیدشدن روزنامه‌نگار منتقد سعودی محتاطانه رفتار کنند، اما واکنش‌های جهانی به این موضوع در چند روز گذشته به طور باورنکردنی افزایش یافته است. در تازه‌ترین واکنش‌ها به این موضوع، «ریچارد برنسون»، میلیاردر مشهور انگلیسی اعلام کرده است که به منظور تحت فشار قراردادن عربستان برای ارائه روشنگری بیشتر در خصوص ماجرای ناپدیدشدن خاشقچی، تعدادی از پروژه‌های تجاری شرکت، تحت ریاست خود را با ریاض به حال تعلیق درمی‌آورد. وی همچنین اعلام کرده است که در مجمع اقتصادی ریاض، که از آن به عنوان «داووس صحرا» نام برده می‌شود، شرکت نمی‌کند. باید یادآوری شود که عملیات تروریستی دولت عربستان و قتل شنیع خاشقچی اولین بار نیست که در تاریخ ننگین و کثیف این رژیم رخ داده است. دولت وهابی سال‌های طولانی است که عملیات بزرگ تروریستی را در یمن و سوریه و لبنان و عراق و... به اجرا درآورده است و غرب بخاطر سود انحصارات و منافع نفتی خود سکوت کرده و خود پشتیبان تروریسم دولتی وهابیسلم بوده است. اما اینبار به خاطر تشدید تضاد و شکافی که بین متحدین غرب، نظیر عربستان و ترکیه بروز کرده است «غرب متمدن» ناچار شده است، به خاطر «حفظ آبرو» به این خبر پوشش دهد و سرانجام دولت عربستان را وادار به تأیید این امر نماید. این ریاکاران را باید افشا کرد. امروز کار وطن‌فروشان ایرانی و مزدبگیر عربستان زار است. نمی‌توان به بهانه مبارزه با تبهکاری جمهوری اسلامی از تبهکاری عربستان سعودی دفاع کرد و از آنها کمک مالی دریافت نمود و بر ضد مردم میهنش تبهکاری کرد. این مزدوران را باید افشا کرد. سازمانها، احزاب و محافلی که در تریبونال لندن با عربستان سعودی همدست شدند، تا به وضعیت حقوق بشر در ایران رسیدگی کنند و تریبونال لندن را در بساط امپریالیست‌ها برای خوش‌رقصی راه انداختند، منحرفان و خیانت‌پیشه‌گان سیاسی‌اند. این جریان‌ها پارکابی امپریالیسم را باید افشا کرد. هیچکدام از این خودفروخته‌ها حاضر نیستند اخاذی از بیگانه را محکوم کنند و آن را خیانت به مردم ایران بدانند. افشاح قتل خبرنگار عربستان دست بسیاری از مزدوران ایرانی و شیادان حقوق بشری را رو کرده است. ● ۲۵ مهر ۱۳۹۷

از نظر قوانین اسلامی که در صدر اسلام همه در حال خوردن و بهره‌مندی از لذت‌های دیگر بودند و آیات و حدیث بسیار درباره این لذات نقل شده است. کسی در صدر اسلام به ورزش کردن نرسید و آیه‌ای هم نازل نشد. از نظر قوانین ج.ا. هم طبق نظرات وکلای معتبر هم ماده ۱۹ (مردم ایران از هر قوم و قبیله‌ای که باشند از حقوق مساوی برخوردارند و رنگ، نژاد، زبان و مانند اینها سبب امتیاز نخواهد بود) و هم ماده ۲۰ قانون اساسی (همه افراد ملت اعم از زن و مرد یکسان در حمایت قانون قرار دارند و از همه حقوق انسانی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی با رعایت موازین اسلام برخوردارند) و همچنین رفع تبعیض نیز در اصول اولیه قانون اساسی و حتی در مقدمه آن مورد تأکید قرار گرفته است. به گفته این حقوق‌دانان در خصوص حضور بانوان در اماکن ورزشی، حکم خاصی در شرع انور نیامده است. پس دستورات این «مردان خدا» در مغایرت با قانون اساسی کشور است! دلیل دیگر ممانعت از حضور زنان به گفته مسئولین بکاربردن الفاظ رکبیک آقایان در استادیوم‌ها است. این ادعای حضرات سه مشکل اساسی در بر دارد. اول آنکه اگر مردان رفتار و گفتار نامناسب دارند، چرا خانم‌ها از رفتن به استادیوم محروم می‌شوند؟ نکته دوم و مهمتر آن است که با این گفته خود کل نظام را زیر سوال برده و تف سربالایی به خود کرده‌اند. یعنی ملایان و همدستان‌شان با تکیه بر فرهنگ اسلامی صدها هزار لات و لمپن تحویل اجتماع داده‌اند. سوم آنکه به صدها هزار مرد ایرانی توهین کرده‌اند. اهانت به آقایان یعنی همه آنها فحاش و لمپن هستند و کارهای ناشایست روی سکوی تماشایان انجام می‌دهند. وقتی در تهران زنان برای راهیابی به استادیوم مبارزه می‌کنند، زنان استان‌ها و شهرهای دیگر با مشکلاتی از گونه‌ای دیگر دست و پنجه نرم می‌کنند. راهیابی به ورزشگاه‌ها نه اولویت است و نه مطالبات همه زنان از نقاط مختلف ایران را پوشش می‌دهد؛ برای مثال زنان بلوچ علیه سنت ضدانسانی تست بکارت پیش از ازدواج دختران مبارزه می‌کنند یا زنان ایلام هدف مبارزات خود را علیه «کودک همسری» متمرکز می‌کنند. خواست حضور در ورزشگاه را می‌توان به عنوان مطالبه یک حق در کنار مطالبات دیگر زنان دانست. در کشور ما همه درها بسته و همه کار، جز دزدی و فساد مالی و شیون و زاری ممنوع است. کشور ما، کشور حسرت‌ها و ممنوعیت‌هاست. زنان و مردان، مادران و پدران نمی‌توانند در کنار فرزندان خود تفریحی سالم چون دیدن مسابقات ورزشی را داشته باشند. جای تعجب نیست که به گفته خود دست اندرکاران دولتی هفت میلیون مهاجر ایرانی داریم. در بین این مهاجران بسیار دارای تحصیلات عالی هستند، که مهاجرت آنان یعنی فرار مغزها و آینده‌سازان ایران. این حضور گزینشی بانوان در ورزشگاه آزادی بخشی از سیاست ریاکارانه و زن‌ستیزانه جمهوری اسلامی است، که برای حفظ ظاهر دست به چنین نمایشی زده است. تنها باری دیگر ثابت شد که جمهوری اسلامی در برابر اجبار، فشار و تهدید به سیاست مماشات روی می‌آورد و به جای نرمش کرنش می‌کند. تنها با جنبشی توده‌ای از پایین و صف متحد زنان و مردان ترقی خواه ایران دیوار نفرت‌انگیز آپارتاید جنسی فرو خواهد پاشید. ●

سخنی در مورد افزایش افسردگی در ایران

دپرس شدن یا «افسردگی» به معنای خشم از خویشتن است. چنان خشم نابودکننده‌ای که می‌تواند به خودکشی منجر شود. براساس تحقیقات و آزمایشات گسترده علم روانشناسی، می‌توان گفت که جدا از بیماری‌های ارثی شرایط محیط زیستی انسان‌ها تأثیری بسیار مهم بر روان آدمی دارند. در جوامع پیشرفته صنعتی دگرگونی‌های پُرشتاب، فشارهای روحی و روانی بسیاری بر مردم وارد می‌آورند.

اغراق نیست اگر بگویم در هیچ دوره‌ای از تاریخ بشر، دگرگونی‌ها و تحولات اجتماعی با چنین سرعت و تأثیرگذاری وحشتناکی بر روابط انسان‌ها غالب بوده‌اند. کار بیشتر برای بازدهی بیشتر، رقابت‌های شغلی... موجب فشار روحی و نارضایتی بیشتر در افراد می‌گردد که پایه بسیاری از بیماری‌های روحی به شمار می‌رود. افزایش رکود و تورم اقتصادی، توزیع ناعادلانه ثروت، بیکاری، فقر، اعتیاد، فحشا، که بیانگر شرایط اقتصادی نابسامان و عمیق‌تر شدن شکاف طبقاتی جوامع است، از علل اساسی گسترش افسردگی نیز محسوب می‌شوند. کسانی که از زندگی بهتر و امکانات بیشتر بهره‌مند هستند، از آسایش فکری، امنیت بهره‌مندی از سر پناه و امکان تغذیه بهتر، رسیدگی و تأمین مخارج بهداشتی و درمانی بهتری نیز برخوردارند. در مقابل کسانی که در فقر بسر می‌برند و توان برآوردن ابتدایی‌ترین نیازهای خود را ندارند، دچار استرس فکری می‌شوند و جامعه بشری امروز نیز چیزی جز تحقیر و دلسوزی برای آنها ندارد. انسانی که با فقر دست و پنجه نرم می‌کند، نه تنها خود، بلکه تمام افراد خانواده او نیز دچار نابسامانی‌های شرایط وی می‌شوند. هنگامی که یک فرد بیکار توان پاسخ گویی به ابتدایی‌ترین نیازهای خود و خانواده‌اش را ندارد، نهایتاً احساس خشم و پوچی می‌کند.

بنا به داده‌های پزشکی، اتصالات مغزی انسان به گونه‌ای هستند که در زمینه تنظیم و تعدیل تنش‌ها و احساسات بدن نقش کلیدی را ایفا می‌کنند. اختلالات در این اتصالات می‌توانند به افسردگی و اعتیاد به انجامند. داده‌های علمی نشان می‌دهند که فقر می‌تواند بر ژن (DNA) و در توسعه و ساختارهای مغزی و اتصال بخش‌های یادگیری، یادآوری و احساسات چنان تأثیرگذار باشد که حتی به سستی و ناکارآمدی مغز به انجامد. همچنین تجارب مطبوع و خوب دوران کودکی برای پرورش و شکوفایی در سنین بزرگسالی بسیار مهم و تعیین کننده هستند و دقیقاً از همین روست که گفته می‌شود: تجارب منفی این دوران برای کودکان و نوجوانانی که در پس ذهن‌شان فقر را درک کرده‌اند، در بخشی از مغزشان تغییرات ژنتیکی بوجود می‌آید که با افزایش فعالیت آن افسردگی تشدید می‌یابد. به گزارش سازمان جهانی بهداشت ۷۵ درصد از موارد خودکشی در کشورهای فقیر و کم درآمد صورت می‌گیرند. بدین ترتیب «فقر» را می‌توان مادر آسیب‌های اجتماعی نیز نامید.

حال ببینیم چگونه و چرا آمار افسردگی در ایران با سرعت زیادی در حال افزایش است. فقر، نداشتن‌ها، محرومیت‌ها، ترس از فردا، اعتیاد، فحشا، بیکاری و سردرگمی حاصل از آن بدون حمایت‌های قانونی و اجتماعی، فرد را به جایی می‌رساند که خشم سراسر وجودش را فرامی‌گیرد و با پایان دادن به زندگی‌اش خود را توانمند می‌بیند که از زندگی انتقام تمامی رنج و مشقت و نارضایتی خود را به‌گیرد. بنا به آخرین آمار مربوط به دو سال پیش از هر ۱۰۰,۰۰۰ نفر ۶ نفر در اثر خودکشی در ایران جان باخته‌اند. براساس آمار اعلام شده تا ۱۸ مهر ماه ۱۳۹۷ از سوی وزارت بهداشت ایران، ۵,۱۲ میلیون نفر در گروه سنی ۱۵ تا ۶۴ سال مبتلا به اختلالات روان‌پزشکی و ۶,۴۰۰,۰۰۰ مبتلا به افسردگی هستند. کاهش سن بروز علائم بیماری افسردگی از ۲۸ سال به ۱۶ می‌بایست تاکنون زنگ خطر را با صدایی بلند برای مسئولین به صدا در آورده باشد! طبق آمارهای موجود در ایران، فقر، افسردگی، تبادل افکار در دنیای مجازی و

اعدام وحشیانه زینب سکانوند را محکوم می‌کنیم

امروز صبح، سه‌شنبه ۱۰ مهر، زینب سکانوند و دو زندانی دیگر در زندان ارومیه اعدام شدند. سکانوند در هنگام ارتکاب جرم ۱۷ سال داشته است. وی هنگام اعدام ۲۴ سال داشت که به قتل همسرش در ۱۷ سالگی متهم شده بود. رسانه‌های داخلی ایران نیز ضمن اعلام این خبر، از اعدام دو زندانی دیگر در زندان ارومیه به نام‌های سلمان‌خان علیلو و حسن حاجیلو خبر داده‌اند، که حکم‌شان قصاص بوده است. سازمان عفو بین‌الملل پیش‌تر نسبت به اعدام قریب‌الوقوع زینب سکانوند هشدار داده بود. فیلیپ لوتر، مدیر بخش پژوهش‌ها و امور حقوقی عفو بین‌الملل برای منطقه خاورمیانه و آفریقا، از مقام‌های رژیم خواسته بود تا فوراً اجرای حکم اعدام زینب سکانوند را که اینک ۲۴ سال دارد، متوقف کنند. به گفته او زینب سکانوند زمانی که ۱۷ سال داشته، به اتهام قتل همسرش که در سن ۱۵ سالگی با او ازدواج کرده بود، بازداشت و به اعدام محکوم شد. زینب سکانوند نه تنها به هنگام ارتکاب جرم، نوجوانی بیش نبوده بلکه تحت یک فرایند حقوقی ناعادلانه نیز محاکمه شده است. مطابق گزارشات منتشر شده، زینب سکانوند تا زمان آخرین جلسه دادگاه‌اش در سال ۲۰۱۴ (۱۳۹۳) دسترسی به وکیل مدافع نداشته و در جریان «اعترافاتی»، که از او گرفته شده، بر مبنای آنها برای وی پرونده تشکیل داده بودند. او از داشتن وکیل مدافع محروم بوده است. رژیم بربرمنش جمهوری اسلامی، که خود مسبب همه مشکلات اقتصادی و سیاسی و ناهنجاری‌های اجتماعی است، کوشیده است با توسل به خشونت و قوانین قرون وسطایی به مسائل اجتماعی ایران پاسخ دهد و نظام «عقیف و بی‌عیب و نقص» جمهوری اسلامی را الگویی برای حل بزه‌کاری‌های اجتماعی و تمام مفاصل اقتصادی در انظار عمومی جهان جلوه دهد. چهل سال حکومت مخوف اسلامی، چهل سال فاجعه آفرید و هیچ پاسخی برای کوچک‌ترین مشکل اجتماعی نداشته و ندارد و با سماجت و یکدندگی در مقابل ۸۰ میلیون مردم ایران ایستاده و جامعه را به پرتگاه نیستی سوق داده است. نه تنها با این شیوه‌های زنداندانی؛ قتل و خشونت و دزدی و فساد کاهش نیافته است، بلکه هر روز بر ابعاد آن افزوده شده و پایانی بر آن متصور نیست. روشن است جامعه بیمار ایران محصول نظام بیمار جمهوری اسلامی است و فقط با برانداختن آن و استقرار حکومتی نوین، که حامی میلیون‌ها مردم فرودست و زحمتکش جامعه است، می‌توان ریشه همه مشکلات اجتماعی و معضلات اقتصادی را سوزاند و پاسخی که شایسته بشر و بشریت است، بدان داد و جز این نیز نخواهد بود. ●

سرنگون باد رژیم سرمایه‌داری اسلامی به دست مردم ایران!
زنده باد سوسیالیسم، این پرچم رهایی بشریت!
دست امپریالیسم آمریکا از ایران و منطقه کوتاه باد!
حزب کار ایران (توفان) سه‌شنبه ۱۰ مهر ۱۳۹۷

اعتیاد به ترتیب رتبه‌های اول تا چهارم را در اقدام به خودکشی‌ها به خود اختصاص داده‌اند. آخرین گزارشات مرکز مطالعات وزارت ورزش و جوانان رشد افسردگی در بین زنان را ۲ تا ۳ برابر مردان اعلام نموده است و نرخ افسردگی بانوان بین ۱۵ تا ۲۸ درصد از جمعیت کل است. افزون بر فقر، تربیت خانوادگی و جایگاه و نقش زن در خانواده و جامعه، ازدواج‌های زودهنگام، خشونت علیه زنان، جدایی، طلاق، بارداری و زایمان را می‌توان از دلایل افسردگی در ایران نام برد. آمار خودکشی‌ها در استان‌های غرب کشور، خصوصاً ایلام، لرستان، کرمانشاه و همدان به دلیل فقر، مشکلات اقتصادی و فرهنگی و همچنین نبود زیرساخت‌های رفاهی و کمبود امکانات نسبت به استان مرکزی و برخی از استان‌های بزرگ دیگر بیشتر است. تنها در سیستان و بلوچستان ۸۵۲ مورد آسیب‌ها شناسایی شده است که در این میان فقر و افسردگی با ۳۳۰ و ۱۷۴ مورد رتبه اول و دوم را به خود اختصاص داده‌اند.

درست است که تحریم‌ها همواره بر اقتصاد کشور تاثیرگذار هستند، اما اگر الویت‌های سرمایه‌گذاری‌ها در دهه‌های گذشته به درستی انتخاب می‌شد، اگر توجه بیشتر به صنایع کشور و ارتقاء سطح تولیدات می‌شد، اگر تربیت نیروی کادر فنی به درستی انجام می‌گرفت، اگر زیرساخت‌های رفاهی در همه استان‌ها به یک اندازه ایجاد می‌شد، اگر فساد مالی و دزدی نبود، اگر در چهار دهه گذشته درایت و کارایی جای انتصابات خانوادگی و جناحی را گرفته بود، اکنون تهدیدات و تحریمات تا بدین حد اقتصاد کشور را دست خوش چنین ریزش اقتصادی نمی‌کرد و فقر این چنین بر کشور بهره‌مند از معادن و ذخایر طبیعی و نفت سایه نمی‌افکند.

مسئولین کشور موظف بوده‌اند تاکنون با مبارزه علیه فقر و فقر مطلق به یاری خانواده‌ها به‌شتابند و با برنامه‌ریزی‌های دقیق فرصت‌های شغلی برای زدودن مسئله بیکاری، اقدامات عملی انجام دهند. بیکاران و کم‌درآمدان زیر پوشش سازمان بهزیستی قرار ندارند و افرادی که با یکی از آسیب‌های برشمرده دست و پنجه نرم می‌کنند، قادر به مداوای خویش و یا افراد خانواده خود نیستند. دولت و مسئولان در هیچ دوره‌ای علیه دزدی‌ها و فساد مالی و رفع شکاف عمیق طبقاتی گام‌های جدی برنداشتند. گرانی و تورم این روزها هم بیشتر دامن کارگران و زحمتکشان را، که اصلی‌ترین اقشار جامعه هستند، گرفته و آنان را هر روز بیشتر در باتلاق فقر فرومی‌برد. دولت باید پیمان‌کاران را موظف به اجتناب از امضای قراردادهای سفید و پرداخت کامل حقوق و مزایای کارگران نماید.

تنها با ایجاد جامعه‌ای به دور از فقر می‌توان از فرو ریختگی جامعه جلوگیری نمود. اما واقعیت این است رژیم جمهوری سرمایه‌داری اسلامی یک رژیم به غایت سرکوب‌گر و ارتجاعی است، که ذره‌ای برای خواست‌ها و نیازهای انسان‌ها ارزش قائل نیست. تنها آلترناتیو برای رهایی از دست رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی و دلالت حکومتی سوسیالیسم است. برای نیل به این هدف نیاز به تشکیلات و پیوستن نیروهای انقلابی و آزادیخواه به حزب طبقه کارگر است. ●

سخن هفته

در حاشیه اعطای جایزه صلح به «نادیا موراد» و اهداف پشت پرده

نادیا موراد، زن جان بدر برده اقلیت ایزدی، برنده جایزه صلح نوبل اعلام شد. وی در سخنرانی‌های خود از جنایات وحشتناکی که بر خانواده او و هزاران اقلیت ایزدی توسط داعشیان آدم‌خوار رفت پرده برداشته و اکنون مدتی است به عنوان «سفیر صلح سازمان ملل متحد» در مجامع جهانی به افشاگری علیه داعش و مصیبتی که بر ایزدی‌ها رفته است، می‌پردازد. بی‌شک انسان با شنیدن این همه فجایع و نسل‌کشی وجدان‌اش معذب می‌شود و خونش به جوش می‌آید. لیکن آنچه در اینجا پنهان است و از آن سخن نمی‌رود، پیدایش داعش و عروج آن بعنوان «دولت خلافت اسلامی» است، که برای برهم‌زدن مرزهای جغرافیای خاورمیانه، تجزیه کشورها و محقق کردن «نظم نوین» امپریالیسم آمریکا و متحدین‌اش به میدان آمده است.

اشغال عراق و ادامه تجاوز به این کشور، تجاوز به سوریه و قتل عام هزاران نفر و نفوذ در برخی دیگر از ممالک منطقه و گسترش تروریسم و ایجاد بی‌ثباتی در راستای اهداف استراتژیک آمریکا صورت گرفته و می‌گیرد. در یک کلام این هیولای آدم‌خوار، بی‌رحم و جگرخوار و وحشی، مولود امپریالیسم آمریکا و متحدین جهانی و

منطقه‌ای او نظیر ترکیه، عربستان سعودی، اسرائیل و غیره... است. حال این تولیدکنندگان داعش و ماشین جنگی تروریسم برای رد گم کردن و فریب مردم، اشک تمساح می‌ریزند و در پوشش دفاع از حقوق بشر و دلسوزانی برای قربانیان این فجایع، با اهداء جایزه صلح به نادیا مراد از وی به عنوان ابزاری در جهت اهداف کثیف خود بهره برداری می‌کنند.

حضور نادیا موراد در پارلمان رژیم صهیونیستی و کودک‌کش اسرائیل و درخواست از این آدم‌خواران متجاوز برای به رسمیت شناختن جنایت‌های سازمان تروریست داعش علیه اقلیت ایزدی به عنوان نسل‌کشی، نشان از بی‌خبری این خانم از قتل عام ملت فلسطین و نسل‌کشی در این سرزمین دارد. اسرائیل خود حامی داعش بوده و هست و در سوریه با تمام قوا از این هیولا دفاع کرده و میکند. نسل‌کشی در فلسطین بیش از هفتاد سال است که ادامه دارد و نمی‌توان بدون محکوم کردن قتل عام ملت فلسطین خود را مخالف نقض حقوق بشر و کشتار ایزدی‌ها و دیگر مردمان منطقه جلوه داد. این دوگانگی‌ها و دودوزه بازی‌ها و ریاکاری‌های حقوق بشری را باید به شلاق گرفت و به افشای کارگردانان بی‌وجدان و دروغگوی پشت پرده این داستان پرداخت. حزب ما، ضمن همدردی با ایشان و خانواده‌های قربانیان این فجایع، اما نمی‌تواند به اعطای صلح به خانم نادیا موراد و امثال او مشکوک نباشد. زیرا سلام و لبخند این گرگ‌صفتان بی‌طمع نیست!

نقل از صفحه فیسبوک توفان ۱۴ مهر ۱۳۹۷

همبستگی بین المللی در اعتراض به قتل عام زندانیان سیاسی در تابستان و شهریور ۱۳۶۷

با انتشار اعلامیه حزب کار ایران (توفان) به مناسبت سی امین سالگرد قتل عام زندانیان سیاسی در تابستان و شهریور ۶۷ بسیاری از احزاب برادر، احزاب و سازمان های مارکسیست - لنینیست متشکل در کنفرانس بین المللی با درج اعلامیه در سایت ها و نشریات خود با حزب ما و مردم ایران ابراز همبستگی کردند و در این کارزار بین المللی به افشای توحش و بربریت رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی پرداختند. تصاویر تنی چند از رفقای جانباخته توفانی را در صفحات نشریات خود انعکاس داده شد و از مبارزات و مقاومت درخشان شان در مقابل شکنجه گران جمهوری اسلامی تجلیل بعمل آورده شد. تصاویر گوشه ای از اعلامیه حزب به زبان های اسپانیایی، ایتالیایی، انگلیسی در احزاب م ل اسپانیا، ایتالیا و آمریکا در زیر، از نظر خوانندگان گرامی می گذرد.

زنده باد همبستگی بین المللی!
مرگ بر رژیم سرمایه داری جمهوری اسلامی!
دست امپریالیسم آمریکا از ایران و منطقه کوتاه باد!

- The Communist Party of Spain (Marxist-Leninist)
- Communist Platform of Italy
- The organization to construct the Communist Party of Italy (M-L)
- American Party of Labor -USA

INTERNACIONAL DOCUMENTOS BIBLIOTECA CONTACTO

N: ¡Ni perdonaremos ni olvidaremos!

Con motivo de los presos políticos
Este año marca
en Irán. En el v
Islámica encab
Jomeini, ejecut
guerra Irán-Iraq
obligado a apu
admitiendo se

erno medieval e intimidar a la sociedad, lanzó al demonio de la muerte
scriptible crueldad y salvajismo, ordenó la ejecución de miles de esperanza
año de sangre sin precedentes en la historia contemporánea de Irán. Con
ó el año pasado, "El régimen islámico vio su supervivencia en la limpiez
se llevó a cabo con la orden del imán Jomeini".

den de Jomeini fue:
odos los casos, para cualquiera que todavía esté en desacuerdo con la Re
ncuentra su caso, la sentencia es la pena de muerte. Destrúyase inmed
n revisarse lo más rápidamente posible".

atmósfera de miedo e intimidación conmocionó a la sociedad y, durante
beral de ajuste económico comenzó a clavar sus garras en el cuerpo de la
nuy claros hoy para todos los trabajadores y trabajadoras en Irán.

sta horrible matanza, los camaradas Mehdi Mehralian (Hashem), Hojat Alian
do del Trabajo de Irán (Toufan), perdieron la vida junto a gran número
ución iraní y no se sometieron al gobierno reaccionario de la República Is
testigo de los horribles crímenes cometidos por todos los altos funcio
ona a los responsables de la masacre de prisioneros políticos, de la elimi
enzo del gobierno de los ayatolás, desde Teherán al Kurdistán, al desie
jo... La sociedad iraní está impaciente por que llegue el día en que estos c
motivo del trigésimo aniversario de la masacre de presos políticos en el v
memora a los camaradas del Partido caídos y a todos los que llevaron a ca
pendencia y la justicia social. ¡Convirtamos el dolor por esta ofensa crimina
nen de la República Islámica de Irán y sus matones!

do del Trabajo de Irán (Toufan)

In occasione del trentesimo anniversario del massacro dei prig
nell'estate, agosto-settembre, del 1988

Noi non perdoniamo e non dimentiamo

Quest'anno ricorre il 30° anniversario del massacro dei prigionieri politici in Iran. Nell'estate
1988, il regime capitalista della Repubblica Islamica capeggiato dal boia Leader Supreme
assassinò migliaia di prigionieri politici. Khomeini trascinò la guerra fra Iran-Iraq per 8 an
fu costretto a bere il calice del veleno, dichiarò il cessate il fuoco e ammise semi-ufficialm
continuare il suo dominio medievale fece volare il demone della morte sulla testa dei
intimidire la società e, con indescrivibile crudeltà e barbarie, ordinò l'esecuzione di
rivoluzionari pieni di speranza. Khomeini realizzò un bagno di sangue senza precedenti nel
dell'Iran. Come dichiarò l'anno scorso Ali Falahian, il Ministro dei servizi segreti di
islamico vide la sua sopravvivenza nel rupulire le prigioni e nell'eliminazione dei nemici,
l'ordine dell'Iman Khomeini"

L'ordine di Khomeini:

جهان ۶۴ سال است. حجم ۷۳ میلیارد دلاری طنز فروشی در چین که بالاترین جایگاه بازار فروش سکس در جهان را اشغال کرده است، جایی برای دفاع از "سوسیالیسم" باقی نگذاشته است. با توجه به آمارهای منتشر شده آیا می توان چین را کشور سوسیالیستی اعلام کرد که طبقه کارگر در آنجا بر رأس قدرت است و آزاد شده است؟ آنوقت ما هم باید به راه چین برویم و از سوسیالیسم تعریف جدید بدهیم. که با سوسیالیسم مارکس و انگلس و لنین تفاوت فاحش دارد. اگر ما از بروز رویزیونیسم در شوروی و تبعات آن درس نگیریم و در دریای تعصبات کور و یا گذشته از دست رفته غرق شویم، هرگز آینده ای در مقابل ما نخواهد بود. پیروزی طبقه کارگر یکشنبه به دست نمی آید و هنوز باید در نبردهای بیرحمانه ای پیروز شود تا جنگ را سرانجام ببرد.

کسی که این اصل را درک نکند، هرگز از سوسیالیسم و مبارزه طبقاتی درک درستی نداشته و نتوانسته است دشمن طبقاتی را به شناسد. مشکل رویزیونیست های هوادار شوروی اتفاقا در همین نکته است. آنها برای توجیه مواضع گذشته خود ناچارند از شوروی امپریالیستی روسیه نیمه مستعمره ای به سازند که گویا برای منافع ملی خویش بر ضد امپریالیسم مبارزه می کند. اگر چنین نکنند آنوقت مجبورند توضیح دهند که کشوری که سوسیال امپریالیستی نبوده و صد در صد سوسیالیستی بوده، چگونه در عرض مدت کوتاهی امپریالیستی شده است.

این جهش بزرگ براساس چه تحلیل و فاکت هایی به وجود آمده است و چگونه از نظر تئوریک قابل توضیح است؟ اگر رویزیونیسم منجر به تغییر ماهیت حزب و دولت شوروی و ماهیت سوسیالیسم نشده است، چگونه شده که چند تا آدم فاسد و عیاش و معتاد در رأس حزب قرار گرفته و با زد و بند و افسانه خانه دیوان ماهیت کشور را تغییر داده اند؟ آیا از این پدیده های افسانه ای می شود در آینده ممانعت کرد و یا اینکه این سرنوشت محتوم سوسیالیسم است؟ این عده برای توجیه رویزیونیسم و گمراهی خودشان ناچارند در مورد چین هم کوتاه بیایند و چین را کشوری سوسیالیستی جا بزنند که هرگز سرمایه داری و امپریالیستی نخواهد شد. وای به روزی که معلوم شود چین کشور سوسیال امپریالیستی شده است. آنوقت روز عزای تئوریک رویزیونیست های ما هست که از گمراهی خویش متنبه نشده اند. این عده به یک نکته باید توجه کنند.

چین با چنان سرعتی به پیش می تازاند که انکار ماهیت سوسیال امپریالیستی آن در آینده نزدیک وجود ندارد. آیا بهتر نیست از گذشته بیاموزیم و خود را برای مبارزه آینده که مملو از این شکست ها، انحرافات، تله ها، فرورفتگی ها و سرشکستگی هاست آماده کنیم تا بتوانیم بر دشمن مکار طبقاتی با هشپاری بیشتر غلبه کنیم؟

به نظر حزب ما باید از این تجارب که تجربه جنبش کمونیستی است آموخت. با روحیه یأس و ناامیدی مبارزه کرد زیرا این مبارزه طبقاتی تمامی ندارد. یا ما موفق خواهیم شد بشریت را نجات دهیم و یا کره زمین به گورستان بشریت بدل می شود. ●

گشت و گذاری در فیسبوک، پاسخ به یک پرسش

پرسش: رفقا، هدفان از اینهمه بحث و مقاله در مورد رویزیونیسم و فروپاشی اتحاد شوروی چیست و بدنبال چه هستید؟ کشور چین را چه می بینید؟

پاسخ: رفیق گرامی، هدف بحث ما در مورد تحول رویزیونیسم به عنوان یک جریان ضد کمونیستی و دشمن طبقه کارگر به نفی سوسیالیسم و تحولش در کشور سوسیالیستی به امپریالیسم یک بحث دانشگاهی و یک بحث روشنفکری نیست. از این تجربه تلخ کمونیست ها باید آموزش به گیرند و هشیار باشند که در کشور سوسیالیستی حتی کشوری مانند اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی می تواند دشمن طبقاتی در رأس حزب و دولت قرار گرفته و ماهیت کشور را تغییر دهد. به این جهت باید بعد از کسب قدرت سیاسی و از بین بردن طبقات از نظر اقتصادی به مبارزه طبقاتی از جنبه فرهنگ و ایدئولوژیک توجه کرد و هرگز از مبارزه طبقاتی دست نکشید. در دوران سوسیالیسم هرگز مبارزه طبقاتی قطع نمی شود. اگر ما این مسئله را نفهمیم همواره با مشکل در مبارزه طبقاتی روبرو خواهیم بود و همواره باید به دنبال توجیحات بگردیم و به طبقه کارگر خیانت کنیم. هم اکنون پدیده کشور "سوسیالیستی" چین در مقابل ماست.

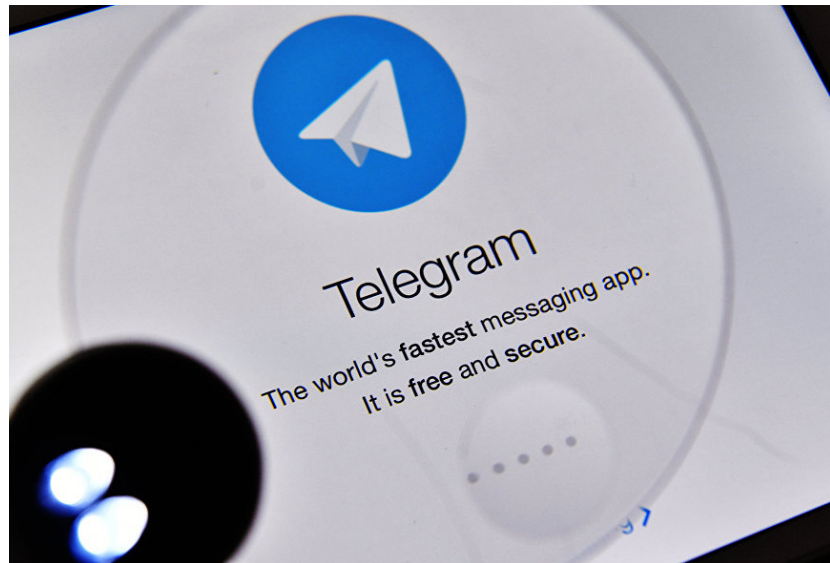
سال هاست فرایند ثروتمند شدن شهروندان چین همچنان ادامه دارد. با کسب قدرت سیاسی توسط گروه دنسیاپینگ سرمایه داری در چین احیا شد. سرمایه ثروتمندان چینی در سال گذشته میلادی (۲۰۱۷) ۳۹ درصد افزایش یافت و به ۱/۱۲ هزار میلیارد دلار رسید که در سطح جهان منحصر به فرد است. این تحقیق آمار نشان می دهد که ۳۷۳ شهروند چین در شمار میلیاردرهای جهان قرار دارند. در سال ۲۰۱۶ این تعداد ۳۱۸ نفر بودند. ثروتمندترین میلیاردر چینی ۵۵ ساله است. این در حالی است که سن متوسط میلیاردرهای

گرفت و گرچه عمال انقلاب مخملی نیز سعی کردند برای کسب رهبری در آن نفوذ کنند. ولی این حمایت‌های بیرونی تعیین‌کننده ماهیت این جنبش‌ها نیست. همانطور که جنبش فلسطین، لبنان و مقاومت سوریه و جنبش بحرین علی‌رغم موافقت جمهوری اسلامی با آنها، گماشته جمهوری اسلامی نبوده و نیستند، همانطور که کودتای ارتجاعی بر ضد قذافی توسط مزدوران تروریست وارداتی، که مورد حمایت بی‌چون چرای جمهوری اسلامی بود، مترقی و انقلابی محسوب نمی‌شد.

اینجا جنبش‌های سیاسی و استقلال‌طلبانه علیه نیروهای استعماری هستند و ربطی به حمایت و یا عدم حمایت بهانه‌ای به نام جمهوری اسلامی ندارند. نباید فراموش کرد که دلایل سیاسی، اقتصادی و اجتماعی تضادهای حاد کنونی در یمن و برآمد جنبش حوثی و کسب قدرت سیاسی در صنعا، پایتخت این کشور، را باید در تبعیض اجتماعی، در سیاست نئولیبرالی دیکته شده توسط صندوق بین‌المللی پول و دخالت‌های بی‌شرمانه و نفرت‌انگیز آمریکا و عربستان در امور داخلی یمن جستجو کرد. پیوستن مردم به نیروی حوثی نه بدو به خاطر مسائل مذهبی، بلکه به دلیل موضع‌گیری‌های سیاسی این جریان در مقابل امپریالیسم و عربستان بوده است که بر محبوبیت آن در بین بخش قابل توجه‌ای از مردم افزوده است.

پرسش: نظر شما در مورد حق انتخابات همگانی چیست؟ آیا این بهترین راه برای رسیدن به آزادی و انسانیت نیست؟

پاسخ: حق انتخابات همگانی در مقابل سیستم استبدادی و فاشیستی به عنوان یک حق بورژوازی امری مترقی است، اما باید تأکید نمود که حق انتخابات همگانی آلت سیادت بورژوازی است. دمکرات‌های خرده بورژوا خوش‌باورانه درباره حق انتخاب همگانی طوری تبلیغ می‌کنند که گویا این حق با وجود دولت‌های کنونی می‌تواند اراده اکثریت زحمتکش را واقعاً آشکار سازد و اجرای آنرا تضمین نماید. آنها این توهم را به مردم نیز تلقین می‌کنند. انگلس، با توجه به تجربه سوسیال دمکراسی آلمان، آموخت درباره حق انتخابات همگانی می‌گوید: «نمودار رشد طبقه کارگر بیش از این چیزی از آن عاید نمی‌شود و با وجود دولت کنونی هیچگاه هم عاید نخواهد شد.....». حال این گفته انگلس در مورد ماهیت دولت را که در دوران سرمایه‌داری شکوفان مورد نظرش بود، با دوران دیکتاتوری انحصارات و سرمایه مالی، یعنی امپریالیسم مورد نظر است، مقایسه کنید تا به بینید که حق انتخابات همگانی در ممالک متروپل چیزی جز آلت سیادت دیکتاتوری بورژوازی امپریالیستی نیست و نمی‌تواند راه رسیدن به آزادی واقعی و انسانیت باشد. این نوع انتخابات، که هر چهارسال یکبار برگزار می‌شوند، برای تثبیت و جاودانی کردن استثمار است و توده‌ها در آن هیچ نقشی ندارند. به قول لنین «دموکراسی بورژوازی چیزی جز دیکتاتوری سرمایه نیست». راه رهایی انسان از قید استثمار و ستم طبقاتی، انقلاب انقلاب سوسیالیستی و استقرار دیکتاتوری پرولتاریاست. ●

پرسش و پاسخ در شبکه تلگرام

پرسش: آیا جنبش حوثی‌ها سر سپرده رژیم جمهوری اسلامی نیست؟ آیا این جنبش، که گفته می‌شود، جنگ بین شیعه و سنی است، قابل دفاع می‌باشد؟ تشکر از شما.

پاسخ: خیر، جنبش یمن وابسته به جمهوری اسلامی نیست! متأسفانه و با خشم و تأثر فراوان بمباران و سلاخی مردم و ویران‌سازی زیرساخت یمن همچنان ادامه دارد و امپریالیست‌های غربی همچنان بی‌شرمانه از بربریت عربستان دفاع می‌کنند. رسانه‌های امپریالیستی غرب این جعلیات را به خورد مردم می‌دهند و از جنگ شیعه و سنی و «مسبب اصلی» این جنگ، یعنی جمهوری اسلامی، سخن می‌گویند. اما جنبش حوثی و قیام مسلمانان شیعه، که در واقع دربرگیرنده بسیاری از سنی‌ها هم هست، آفریده رژیم جمهوری اسلامی نیست، همانطور که جنبش اعتراضی مردم بحرین - متاثر از بهار عربی - نیز آفریده رژیم جمهوری اسلامی نبوده است. امپریالیسم آمریکا و متحدین‌اش همواره برای موجه جلوه‌دادن تجاوزات نظامی و غیرقانونی خود به کشورهایی چون لبنان، فلسطین، یمن، بحرین و سوریه، جمهوری اسلامی را به عنوان مسبب این قیام‌های ملی، که ریشه در بی‌عدالتی‌های ملی و بین‌المللی دارد، معرفی می‌کند، تا با مهندسی افکار عمومی دخالت‌های نظامی خود را در این کشورها مشروعیت بخشند و سلطه سیاسی نظامی خود را موجه جلوه دهند.

روشن است حمایت‌های جمهوری اسلامی از جنبش یمن و هر جنبش دیگری، اهداف سیاسی و ایدئولوژیکی مشخصی را دنبال می‌کند، همانطور که حمایت‌های آمریکا و اسرائیل و متحدین‌اش از جنبش‌های اعتراضی در برخی از کشورهای دیگر نیز دلایل خاص خود را به دنبال دارد. اما با چنین حمایت‌هایی از بیرون نمی‌توان ماهیت اجتماعی و عمیق و محقانه این جنبش‌ها را در درون تعیین کرد. جنبش اعتراضی ۲۲ خرداد ۸۸ ایران نه آمریکایی بود و نه اسرائیلی، اگرچه مورد حمایت تبلیغاتی و رسانه‌ای این کشورها قرار

www.telegram.me/totoufan				*		کانال تلگرام حزب کار ایران (توفان)
facebook.com/toufan.hezbekar					*	فیسبوک حزب کار ایران (توفان)
twitter.com/toufanhezbkar			*			تویتر حزب کار ایران (توفان)
www.rahetoufan67.blogspot.de	*					وبلاگ توفان قاسمی
www.kanonezi.blogspot.de	*					وبلاگ ظفر سرخ
kargareagah.blogspot.de	*					وبلاگ کارگر آگاه
www.toufan.org		*				تارنمای حزب کار ایران توفان
www.toufan.de		*				تارنمای آزمایشی حزب

POSTBANK

bank code 20110022

bank account No.: 25773372600

IBAN: DE70201100222573372600

P.O. BOX 1138

D64526 Mörfelden-Walldorf

E-Mail: toufan@toufan.org

Fax: 00496996580346